

2026
JUL - SEP

Vol. 102, nr. 3

Sabbat Bijbel Lessen

Wandelen met Jezus

Een nauwere wandel met God door
Schreden naar Christus

1. Gods liefde voor de mens	5
2. De behoefte van de zondaar aan Christus	10
3. Berouw	15
4. Blijdenis	20
5. Toewijding	26
6. Geloof en aanvaarding	31
7. De beproeving van discipelschap	36
8. Opgroeien in Christus	41
9. Het Werk en het leven	46
10. Het kennen van God	52
11. Het voorrecht om te bidden	57
12. Wat te doen met twijfel	62
13. Blij zijn in de Heer	67

Sabbat Bijbel Lessen, een dagelijks studieprogramma, is uitsluitend gebaseerd op de Bijbel en de Geest der Profetie zonder aanvullend commentaar. De citaten zijn zo kort mogelijk om beknopte, directe gedachten te geven. In sommige gevallen worden haakjes [] geleverd om duidelijkheid, juiste context en vlotte leesbaarheid te garanderen. Verder onderzoek van de uitgangsmaterialen wordt sterk aanbevolen.

Illustraties: Adobe Stock op de voorkant en blz. 4, 25, 72; Map Resources op blz. 51, 72.

Copyright © 2025 door de Zevende Dags Adventisten Reformatiebeweging, Generale Conferentie, Sabbatschoolafdeling, 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019, VS.
Telefoon: 1-540-362-1800 • Web: www.sdarm.org • E-mail: info@sdarm.org

Deze uitgave wordt gerealiseerd door gaven van leden en door vrijwillige bijdragen, waarvoor wij bijzonder dankbaar zijn.

Uitgegeven door de
Generale Conferentie van
de Seventh Day Adventist
Reform Movement
P O Box 7240, Roanoke
VA 24019, USA
<http://www.sdarm.org>

Nederland
Zevende Dags Adventisten
Reformatiebeweging
Mezenhof 41
9561 CC Ter Apel
Bank:
NL27 INGB 0004294694
BIC nummer: INGBNL2A
<http://www.zda-ref.nl>

Suriname
Zevende Dags Adventisten
Reformatiebeweging
Kashmirstraat 104
Paramaribo
Boerbuiten
Postbus 8141
<http://www.zda-ref.nl>

Voorwoord

De lessenreeks voor de studie voor dit kwartaal, 'Wandelen met Jezus', is gebaseerd op het boek 'Schreden naar Christus'. Dit boek kan, hoofdstuk voor hoofdstuk, gelezen worden als een commentaar op de Schriftelijke lessen.

Sommige studenten van de Sabbatschool zullen zich herinneren, dat dit onderwerp voor het laatst behandeld werd in het eerste kwartaal van 1980. Het is ons een genoegen om het opnieuw aan te bieden met een frisse opzet en aanvullend materiaal, maar met dezelfde diepe waarheden, die lang geleden al werden verteld.

Te vaak denken mensen aan hun hemelse Vader als koud en afstandelijk, een strenge en onbuigzame rechter. Ze zien de diepte van Zijn liefde voor hen over het hoofd, en de tedere zorg die Hij in Zijn hart koestert voor al Zijn kinderen.

De liefde van God moet het eerste zijn, dat wordt gepresenteerd. Daarna moet het feit volgen, dat de zondaar hulpeloos en hopeloos is en een Verlosser nodig heeft. Het leven van Christus, die kwam om zondaren te redden, laat zien, dat er een zekere weg is om terug te keren naar de hemelse Vader.

De onderwerpen, die in deze lessen aan bod komen, behandelen de belangrijkste ervaringen in het christelijke leven en zijn met name geschikt voor de gelovige, die nieuw is in het geloof en wil groeien in genade. Alle gelovigen moeten de onderwerpen van tijd tot tijd herhalen, niet alleen voor hun eigen welzijn, maar ook om zich bewust te zijn van de beste manier om anderen te helpen tot Christus te komen.

Een ordelijke presentatie van de leer van de waarheden kan leiden tot een helder begrip en aanvaarding ervan, en iemand in staat stellen lid te worden van de gemeente. Maar tenzij zo iemand in verbinding wordt gebracht met Christus, heeft hij geen echt leven, geen eeuwig leven. Waarlijk, alleen, 'die in de Zoon gelooft, die heeft het eeuwige leven' (Johannes 3:36).

Elk lid van de Sabbatschool moet met zijn eigen geest het getuigenis van de Geest hebben, dat hij inderdaad is opgenomen in Gods gezin. Ieder moet beseffen, dat zijn eigen voorbeeld, zijn eigen voortdurende afhankelijkheid van de hemelse Vader, te allen tijde en voor alles, echt en praktisch moet zijn. Er is meer nodig dan zwakke, menselijke liefde. Allen hebben Gods liefde nodig, Gods onzelfzuchtige liefde, ingeplant in het hart en de ziel zodat men kan liefhebben, zoals Hij lief had.

Moge dit de ervaring zijn van ieder lid van de Sabbatschool.

De Sabbatschool Afdeling van de Generale Conferentie.

Eerste Sabbat Gaven

5 juli 2026

Uitbreiding van de Gemeente in Chennai, India

Chennai, voorheen bekend als Madras, is de hoofdstad en grootste stad van Tamil Nadu, de meest zuidelijke deelstaat van India. De stad ligt aan de Coromandelkust van de Golf van Bengalen. Volgens de Indiase volkstelling van 2011 is Chennai de zesde meest bevolkte stad in India en vormt het de vierde grootste stedelijke agglomeratie. De Greater Chennai Corporation, opgericht in 1688, is de oudste gemeentelijke corporatie in India en de op één na oudste ter wereld, na Londen. Chennai is een belangrijk handels- en nijverheidscentrum met zo'n 15.000 industrieën en een belangrijk centrum voor medisch toerisme, en wordt

daarom ook wel "India's gezondheid hoofdstad" genoemd. De stad huisvest tevens een groot deel van de Indiase auto-industrie, vandaar de bijnaam "Detroit van India". Chennai was in 2015 de enige Zuid-Aziatische stad, die door National Geographic werd opgenomen in de "Top 10 Food Cities" en staat op de negende plaats in de lijst van beste kosmopolitische steden ter wereld van Lonely Planet.

De bevolking van groter Chennai telt nu meer dan 12 miljoen inwoners en groeit gestaag momenteel met 2,34% per jaar. De stad heeft een diverse bevolking met verschillende etnisch-religieuze gemeenschappen. Volgens de volkstelling van 2011 was de meerderheid van de bevolking van Chennai hindoe (80,73%), gevolgd door 9,45% moslims, 7,72% christenen, 1,27% anderen en 0,83% zonder religie of religieuze voorkeur.

In 2019 leefde 40% van de 1.788 miljoen gezinnen in de stad onder de armoedegrens. In 2017 telde de stad 2.2 miljoen huishoudens, waarvan 40% geen eigen huis bezat. Er zijn ongeveer 1131 sloppenwijken in de stad, met meer dan 300.000 huishoudens. Allerlei soorten mensen wonen hier, en allen moeten in deze laatste dagen het eeuwige evangelie van Jezus Christus horen.

Door uitdagende economische omstandigheden hebben we de bouw van een kerk in Chennai niet binnen de geplande tijd kunnen voltooiën. Nu de werkzaamheden gaande zijn, hebben we ook de noodzaak ingezien om het project uit te breiden met extra ruimte, een woning voor de predikant, een conferentiezaal en Sabbatschool lokalen voor kinderen. Om dit te realiseren, doen we een beroep op de vrijgevigheid van onze geliefde gemeenten over de hele wereld.

Wij doen een ernstig verzoek aan onze broeders, zusters en jongeren om alstublieft een genereuze bijdrage te leveren aan dit project.

Bij voorbaat dank u, en moge de Heer u allen rijkelijk zegenen.

Uw broeders en zusters in Chennai

Gods liefde voor de Mens

Tekst om te onthouden: “Ziet, hoe grote liefde ons de Vader gegeven heeft, namelijk dat wij kinderen Gods genaamd zouden worden. Daarom kent de wereld ons niet, omdat zij Hem niet kent” (1 Johannes 3:1).

Aanvullende studie: *Schreden naar Christus, hoofdstuk 1, blz. 9-18.*

“God is liefde. Als lichtstralen, die van de zon komen, stromen liefde, licht en vreugde van Hem tot al Zijn schepselen.” –*Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen, blz. 70.*

1. GOD IS LIEFDE

zo 28 juni

- A. Welk bewijs van Gods liefde is aan de mensheid gegeven? Exodus 34:6-7; Jona 4:2 (laatste deel); Jeremia 31:3.

“Het woord van God laat ons zien, wat voor karakter Hij heeft. Hij heeft Zelf Zijn oneindige liefde en medelijden duidelijk gemaakt. Toen Mozes bad: ‘Doe mij toch Uw heerlijkheid zien’, antwoordde de Heer: ‘Ik zal Mijn luister aan u doen voorbijgaan.’ (Exodus 33:18-19). De Heer ging aan Mozes voorbij en riep uit: ‘Here, Here, God, barmhartig en genadig, lankmoedig, groot van goedertierenheid en trouw, die goedertierenheid bestendigt aan duizenden, die ongerechtigheid, overtreding en zonde vergeeft.’ (Exodus 34:6-7). Hij is ‘lankmoedig en van goedertierenheid,’ Hij heeft een welbehagen ‘in goedertierenheid’ (Jona 4:2; Micha 7:18).” –*Schreden naar Christus, blz. 10-11.*

- B. Wat was Gods doel met het zenden van Zijn Zoon? Matthéüs 11:27; Johannes 14:8-9.

“De Satan heeft de mens laten geloven, dat God iemand is, die vooral gekenmerkt wordt door onverbiddelijke rechtvaardigheid, een strenge rechter en een hardvochtige, onbuigzame schuldeiser. Hij heeft de Schepper afgeschilderd als iemand, die met een blik vol afgunst de fouten en tekortkomingen van de mens probeert te ontdekken om hem daarna te kunnen straffen. Om die donkere schaduw weg te halen en om aan de wereld de oneindige liefde van God te laten zien, kwam Jezus wonen te midden van de mensen.” –*Shreden naar Christus, blz. 11-12.*

A. Hoe beschreef Jezus Zijn aardse zending? Lukas 4:16-18.

“(Zie Lukas 4:18). Dit was Zijn (Jezus’) werk. Hij trok rond als weldoener en genas diegenen, die door de Satan waren belaagd. Er waren hele dorpen, waar nergens het gekreun van een zieke werd gehoord, nadat Hij geweest was en alle zieken genezen had. Uit Zijn werk was Zijn hemelse opdracht duidelijk zichtbaar. Uit elke daad, die Hij verrichtte, bleek Zijn liefde, Zijn genade en Zijn medelijden. In diep medeleven ging Zijn hart uit naar de mensen. Hij maakte de menselijke natuur tot de Zijne om de mens in zijn noden helemaal te kunnen bereiken. De armste en de allereenvoudigste mensen waren nooit bang om naar Hem te gaan. Kleine kinderen voelden zich tot Hem aangetrokken. Zij klommen graag op Zijn knieën om te kunnen kijken in Zijn peinzende, maar van liefde stralende gezicht.” –*Schreden naar Christus, blz. 12-13.*

“Jezus zag in iedere ziel iemand, die de uitnodiging tot Zijn koninkrijk gegeven moest worden. Hij bereikte de harten der mensen door Zich onder hen te begeven als iemand, Die het beste met hen voor had. Hij zocht hen op aan de openbare weg, in hun huizen, op de schepen, in de synagoge, aan de oever van het meer en op het bruiloftsfeest. Hij ontmoette hen in hun dagelijkse bezigheden en toonde belangstelling voor hun aardse belangen. Hij bracht Zijn onderricht in het huisgezin, door gezinnen in hun eigen huis onder de invloed van Zijn goddelijke tegenwoordigheid te brengen. Zijn sterk persoonlijk medeleven hielp de harten te winnen. Hij trok Zich dikwijls terug in de bergen voor gebed in de eenzaamheid, maar dit was een voorbereiding voor Zijn arbeid onder de mensen in het drukke leven. Na deze uren keerde Hij terug om zieken verlichting te schenken, de onwetenden onderwijs te geven, en de ketenen van de gevangenen van Satan te verbreken.” –*De Wens der Eeuwen, blz. 119.*

B. Hoewel Christus vol liefde en mededogen was, wat is een voorbeeld van Zijn trouw in het terechtwijzen van het kwaad? Johannes 9: 39-41; Matthéüs 21:12-13.

“Jezus deed de waarheid nooit te kort, maar wat Hij zei, zei Hij altijd in liefde. Hij was altijd uiterst tactvol en attent in Zijn omgang met de mensen. Hij deed nooit zonder reden een gevoelige ziel pijn. Hij veroordeelde de menselijke zwakheid nooit. Hij sprak de waarheid, maar altijd in liefde. Hij verzette Zich tegen huichelarij, tegen ongeloof en slechtheid. Maar als Hij Zijn indringende verwijten maakte, waren er altijd tranen in Zijn stem... In Zijn ogen was iedereen kostbaar. Hoewel Hij Zich met goddelijke waardigheid gedroeg, daalde Hij met de teerste zorgzaamheid af tot elk lid van Gods gezin. In iedereen zag Hij een gevallen mens, voor wie Hij gekomen was om redding te brengen.” –*Schreden naar Christus, blz. 13.*

A. Welke zware last droeg onze Heiland tijdens Zijn leven? Jesaja 53:5-7; Lukas 2:48-49.

“Jezus droeg de zware last van verantwoordelijkheid voor de redding van mensen. Hij wist, dat als er geen besliste verandering zou komen in de principes en doelen van de mensheid, alles verloren zou zijn. Dit was de last van Zijn ziel, en niemand kon de zwaarte ervan, die op Hem rustte, bevatten. Gedurende Zijn kindertijd, jeugd en volwassenheid wandelde Hij alleen. Toch was de hemel er om in Zijn aanwezigheid te zijn. Dag in dag uit ondervond Hij beproevingen en verleidingen; dag in dag uit kwam Hij in contact met het kwaad en was Hij getuige van de macht ervan over hen, die Hij zocht om te zegenen en te redden. Toch faalde Hij niet en werd niet ontmoedigd. In alles stelde Hij Zijn wensen strikt ondergeschikt aan Zijn zending. Hij verheerlijkte Zijn leven door alles daarin ondergeschikt te maken aan de wil van Zijn Vader. Toen Zijn moeder Hem in Zijn jeugd in de school van de rabbi's vond en zei: ‘Kind, waarom hebt Gij ons zo gedaan?’ antwoordde Hij, en Zijn antwoord is de kern van Zijn levenswerk, ‘Wat is het, dat gij Mij gezocht hebt? Wist gij niet, dat Ik moet zijn in de dingen Mijns Vaders?’ Zijn leven was er een van voortdurende zelfopoffering. Hij had geen thuis in deze wereld, behalve als de goedheid van vrienden er in voorzagen voor Hem als reiziger. Hij kwam om voor ons het leven van de armsten te leiden en te wandelen en te werken onder de behoeftigen en de lijdenden. Niet erkend en niet geëerd wandelde Hij tussen de mensen voor wie Hij zoveel had gedaan.” —*Gospel Workers*, blz. 42-43.

B. Wat leert de overvloedige stroom van Gods liefde ons over onze hemelse Vader? Johannes 3:16; 1 Johannes 4:9-10.

“Maar dit grote offer werd niet gebracht om daardoor in het hart van de Vader de liefde voor de mens op te wekken, niet om Hem er toe aan te zetten om de mens te gaan redden. Integendeel! ‘Zo lief heeft God de wereld, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft’ (Johannes 3:16). De Vader heeft ons lief, niet vanwege die grote verzoeningspoging, maar Hij zorgde voor die verzoening, omdat Hij van ons houdt. Via Christus kon Hij Zijn oneindige liefde over een gevallen wereld uitgieten. ‘God was in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende’ (2 Korinthe 5:19). God leed samen met Zijn Zoon. In de verschrikking van Getsemané, in het sterven op Golgotha, betaalde de Bron van oneindige liefde de prijs voor onze redding.” —*Schreden naar Christus*, blz. 14-16.

A. Wat is de basis van de redding van onze zielen? 1 1 Korinthe 1:30; Handelingen 16:31.

“O, wat een zielenhonger en verlangen had Christus om te redden wat verloren was! Het lichaam, dat aan het kruis gekruisigd was, deed niets af aan Zijn goddelijkheid, Zijn kracht van God om te redden door het menselijk offer allen, die Zijn gerechtigheid zouden aannemen. Door aan het kruis te sterven, droeg Hij de schuld over van de persoon van de overtreder op die van de goddelijke Plaatsvervanger door geloof in Hem als zijn persoonlijke Verlosser. De zonden van een schuldige wereld, die in beeldspraak worden voorgesteld als ‘ rood als karmozijn’, werden toegerekend aan de goddelijke Borg.” –*This Day with God*, blz. 236.

B. Wat heeft Christus gedaan voor onze verlossing, dat alle menselijke inspanning of wijsheid te boven gaat? Johannes 10:17; Romeinen 5:6-8.

“Mijn Vader heeft jullie zo liefgehad, dat Hij des te meer van Mij houdt, nu Ik Mijn leven geef om jullie te redden. Doordat Ik jullie Plaatsvervanger en Borg word, doordat Ik Mijn leven opgeef, doordat Ik jullie zwakheden en fouten overneem, groeit de liefde van de Vader voor Mij. Want door Mijn offer kan God rechtvaardig zijn en Hij kan degene, die in Jezus gelooft, voor rechtvaardig houden. Niemand, behalve de Zoon van God, kan onze redding verwezenlijken. Want alleen Hij, die bij de Vader was, kon Hem bekendmaken. Alleen Hij, die de hoogte en diepte van de liefde van God kende, kon die openbaren. Het was alleen het oneindige offer van Christus, dat uitdrukking kon geven van de liefde van de Vader voor het verloren mensdom.” –*Schreden naar Christus*, blz. 16.

C. Wat kon Johannes getuigen over onze voorspreker bij de troon van God? 1 Johannes 1:1-3.

“Er zijn maar weinigen, die een erkenning hebben van het ernstige karakter van zonde en die de omvang van de verwoesting begrijpen, die het gevolg is van de overtreding van Gods wet. Door het wonderbaarlijke verlossingsplan te onderzoeken, dat erop gericht is de zondaar te herstellen naar het morele beeld van God, zien we dat de enige manier voor de bevrijding van de mens uitgewerkt werd door zelfopoffering en ongeëvenaarde nederigheid en liefde van de Zoon van God. Hij alleen had de kracht om de strijd aan te gaan met de grote tegenstander van God en de mens, en, als onze Plaatsvervanger en Borg heeft Hij de macht gegeven aan hen, die Hem in geloof aangripen, om in Zijn naam en door Zijn verdiensten overwinnaars te worden.” –*Christian Education*, blz. 112.

- A. Wat maakte Christus geschikt om de prijs voor onze verlossing te betalen? 1 Petrus 1:18-19; Hebreeënen 5:8-9.

“De prijs, die voor onze redding werd betaald, het onmetelijke offer van onze hemelse Vader, die Zijn Zoon gaf en voor ons liet sterven, behoort ons een verheven begrip te geven van wat wij door Christus kunnen worden. De geïnspireerde apostel Johannes zag ‘de hoogte, de diepte en de breedte van de liefde van de Vader voor hen, die verloren zouden gaan, en hij werd daardoor vervuld met dank en eerbied. Bij gebrek aan geschikte woorden om de grootte en de tederheid van deze liefde tot uitdrukking te brengen, beperkte hij zich ertoe om de wereld uit te nodigen om deze liefde te komen zien... Hoeveel waarde krijgt de mens hierdoor! Door hun zonden werden de mensen onderworpen aan de satan. Maar door geloof in het verzoenend offer van Christus kunnen de nakomelingen van Adam worden tot ‘zonen van God’. (Door de menselijke natuur aan te nemen, verheft Christus de mensheid. Gevallen mensen worden geplaatst waar zij, door de verbinding met Christus, werkelijk de naam ‘zonen van God’ waardig kunnen worden).” —*Schreden naar Christus, blz. 17.*

- B. Welke woorden gebruikte de apostel Johannes om de grootte van Gods liefde uit te drukken? 1 Johannes 3:1-2.

“Zo’n liefde is onvergelijkbaar; kinderen van de hemelse Koning! Wat een belofte! Het thema voor de diepste meditatie! De onzegbare liefde van God voor een wereld, die Hem niet liefhad. Deze gedachte heeft een sterke invloed op het innerlijk en brengt de mens ertoe zijn geest aan de wil van God te onderwerpen. Hoe meer we het karakter van God bestuderen in het licht van het kruis, des te meer zien we, hoe genade, tederheid en vergevingsgezindheid samen gaan met eerlijkheid en rechtvaardigheid, en des te duidelijker ontdekken we ontelbare bewijzen van die oneindige liefde en van een teder meelevende, dat zelfs het diepe gevoel van een moeder voor haar afgedwaalde kind overtreft.” —*Schreden naar Christus, blz. 17-18.*

TERUGBLIK

vr 3 juli

1. Beschrijf de belangrijkste eigenschappen van Gods karakter.
2. Hoe openbaarde Jezus het karakter van God tijdens Zijn leven op aarde?
3. Hoe beïnvloedde Christus' zending Zijn keuzes?
4. Welke lessen leert Jezus door onze plaatsvervanger te worden?
5. Beschrijf de laatste gave van Christus aangaande ons.

De Behoefte van de Zondaar aan Christus

Tekst om te onthouden: "Jezus antwoordde en zeide tot hem: Voorwaar, voorwaar, zeg Ik u: tenzij dat iemand wederom geboren wordt, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien" (Johannes 3:3).

Aanvullende studie: *Schreden naar Christus, hoofdstuk 2, blz. 19-26.*

"De enige hoop voor verlossing van ons gevallen geslacht is in Christus." –*De Wens der Eeuwen, blz. 114.*

1. DE OORSPRONKELIJKE TOESTAND VAN DE MENS

zo 5 juli

A. Beschrijf de oorspronkelijke toestand van de mens in Eden. Genesis 1:26-27, 31; Psalm 8:5-7.

"De mens had heel in het begin zuivere mogelijkheden en een evenwichtige geest. Hij was een volmaakt wezen en leefde in harmonie met God." –*Schreden naar Christus, blz. 19.*

"De mens zou het beeld van God dragen, zowel uiterlijk als innerlijk. Christus alleen is 'het uitgedrukte beeld' (Hebreeën 1:3) van de Vader, maar de mens werd geschapen naar het beeld van God. Zijn natuur was in overeenstemming met Gods wil. Zijn verstand was in staat goddelijke dingen te bevatten. Zijn genegenheden waren zuiver; zijn eetlust en hartstocht stonden onder de controle van het verstand. Hij was heilig en gelukkig in het dragen van Gods beeld en in volkomen gehoorzaamheid aan Zijn wil." –*Patriarchen en Profeten, blz. 20.*

B. Hoe probeerde Satan het goddelijke plan in de schepping van de mens te dwarsbomen? Genesis 3:1-7; Romeinen 6:16; 1 Johannes 2:16.

"Maar door zijn ongehoorzaamheid werden zijn krachten aangetast. Zelfzucht nam de plaats in van liefde. Zijn wezen werd zo verzwakt door de zonde, dat het niet langer mogelijk was om in eigen kracht de macht van het kwaad te weerstaan. De mens werd een gevangene van de satan en hij zou dat altijd zijn gebleven, als God niet op een speciale manier tussenbeide was gekomen. Het was de bedoeling van de verleider om het plan, dat God met de schepping van de mens had, in de war te sturen en om de aarde te vullen met ellende en narigheid. En dan zou hij naar al dit kwaad kunnen wijzen als het resultaat van het feit, dat God de mens had geschapen." –*Schreden naar Christus, blz. 19.*

- A. Hoe reageerden Adam en Eva na hun zondeval, toen ze de stem van God hoorden? Genesis 3:8-10.
-

- B. Waarom zijn zondige menselijke wezens niet in staat in de tegenwoordigheid van de Oneindige te staan? Exodus 33:20; Deuteronomium 4:23-24.
-

“Toen hij nog niet gezondigd had, stond de mens in een vreugdevolle relatie tot Hem ‘in wie al de schatten der wijsheid en kennis verborgen zijn’. (Kolossensen 2:3). Maar na zijn zonde schiep de mens niet langer vreugde in het heilige en probeerde hij zich voor de aanwezigheid van God te verbergen. En dat is nog steeds de situatie, wanneer iemands hart niet vernieuwd is. Het is niet in overeenstemming met God en het vindt geen vreugde meer in een band met Hem. De zondaar zou trouwens nooit gelukkig kunnen zijn in de aanwezigheid van God. Hij zou zich terugtrekken, weg uit het gezelschap van de heilige wezens. Zelfs al zou hij in de hemel worden toegelaten, hij zou er geen vreugde aan beleven. De geest van onzelfzuchtige liefde, die daar hoogtij viert, waar elk hart is afgestemd op het hart van Hem, die oneindig is in liefde; zou geen aanknopingspunt hebben in zijn innerlijk. Zijn gedachten, zijn belangstelling, zijn motieven zouden vreemd zijn aan die van de zondeloze wezens, die daar wonen. Hij zou een valse toon zijn in de hemelse melodie. De hemel zou voor hem een plaats van kwelling zijn; hij zou er naar verlangen om verborgen te zijn voor Hem, die het licht is en die het middelpunt is van de vreugde, die daar heerst. Het is geen plotselinge opwelling van God om de boze mensen uit de hemel te houden; zij worden buitengesloten vanwege hun ongeschiktheid om in dat gezelschap te verkeren. De heerlijkheid van God zou voor hen een verterend vuur zijn.” —*Schreden naar Christus, blz. 19-20.*

- B. Waarom is het voor de mens onmogelijk om van zichzelf aan de straf voor de zonde te ontkomen? Job 14:4; Romeinen 8:7-8; Jesaja 64:6.
-

“Het is voor ons onmogelijk om in eigen kracht te ontsnappen uit het moeras van de zonde, waarin we verzonken zijn. Onze harten zijn slecht, en wij zullen ze nooit kunnen veranderen. ‘Komt ooit een reine uit een onreine, niet één’ (Job 14:4). Opvoeding, cultuur, wilskracht en de pogingen van de mens hebben allemaal hun eigen plaats, maar in dit opzicht zijn ze machteloos. Ze mogen bijdragen tot een uiterlijk correct gedragspatroon, maar ze kunnen het hart niet veranderen; ze kunnen de bronnen van het leven niet zuiveren. Er moet een kracht zijn, die van binnenuit werkt, een nieuw leven dat van boven is, voordat een zondig mens in een heilig mens veranderd kan worden. Die kracht is Christus. Alleen Zijn genade kan de levenloze eigenschappen in het innerlijk van de mens tot leven wekken en hem naar God leiden en naar het heilige.” —*Schreden naar Christus, blz. 20-21.*

A. Wat moeten we ons realiseren over het menselijk hart? Psalm 14:1-3; Romeinen 3:9-11

“Het Woord van God verklaart: ‘Want wij hebben allen gezondigd en derven de heerlijkheid Gods’ (Romeinen 3:23). ‘Er is niemand die goed doet, er is ook niet tot één toe’ (Romeinen 3:12). Velen worden misleid door de toestand van hun hart. Ze beseffen niet, dat het natuurlijke hart bovenal bedrieglijk en buitengewoon slecht is. Ze hullen zich in hun eigen rechtvaardigheid en zijn tevreden met het bereiken van hun eigen menselijke maatstaf van karakter; maar hoe fataal falen ze, wanneer ze de goddelijke maatstaf niet bereiken en van zichzelf niet aan de eisen van God kunnen voldoen.” —*Selected Messages, bk. 1, blz. 320.*

B. Waarom zijn wij als menselijke wezens niet in staat de geestelijke sfeer te onderscheiden en het koninkrijk van God te zien? 1 Korinthe 2:14; 2 Korinthe 4:4.

“De Heiland zei: ‘Tenzij een mens wederom geboren wordt’, (dus tenzij hij een nieuw hart krijgt, nieuwe verlangens, nieuwe doelstellingen en motieven, die tot een nieuw leven aanzetten) ‘kan hij het koninkrijk Gods niet zien’ (Johannes 3:3). De gedachte, dat het voldoende is om het goede, dat de mens van nature in zich heeft, te ontwikkelen, is een fatale vergissing.

‘Doch een ongeestelijk mens aanvaardt hetgeen van de Geest Gods is, want het is hem dwaasheid en hij kan het niet verstaan, omdat het slechts geestelijk te beoordelen is’. ‘Verwonder u niet, dat Ik u gezegd heb: Gijlieden moet wederom geboren worden’ (1 Korinthe 2:14; 3:7). Van Christus staat geschreven: ‘In het Woord was leven, en het leven was het licht der mensen’, de enige naam onder de hemel ‘aan de mensen gegeven, waardoor wij moeten behouden worden’ (Johannes 1:4; Handelingen 4:12.” —*Schreden naar Christus, blz. 21-22.*

C. Hoewel we onszelf niet kunnen redden, wat kunnen we wel doen? Matthéüs 11:28-30; Johannes 3:3.

“God zou Zich openbaren in Christus, ‘de wereld met Zichzelf verzoenende’ (2 Korinthe 5:19). De mens was dusdanig ontaard door de zonde, dat hij onmogelijk uit zichzelf in harmonie kon komen met Hem, wiens natuur zuiver en goed is. Maar nadat Christus de mens had verlost van de veroordeling der wet, kon Hij hem goddelijke kracht schenken om het menselijk pogen te steunen. Zo konden door berouw tot God en geloof in Christus de gevallen kinderen van Adam opnieuw ‘kinderen Gods’ worden. (1 Johannes 3:2).” —*Patriarchen en Profeten, blz. 38.*

- A. Wat was het probleem van de apostel Paulus, toen hij zich volledig bewust werd van zijn toestand als een zondaar voor God? Romeinen 7:12, 14, 24.

“Het is niet genoeg om het geduld en de liefde van God te zien, om Zijn vrijgevigheid, Zijn vaderlijke zorg en Zijn karakter te aanschouwen. Het is niet genoeg om de wijsheid en rechtvaardigheid van Zijn wet te onderscheiden en om te beseffen, dat deze gebaseerd is op het eeuwige principe van de liefde. De apostel Paulus besepte dit allemaal, toen hij uitriep: 'Ik stem toe, dat de wet goed is'. 'Zo is dan de wet heilig, en ook het gebod is heilig en rechtvaardig en goed'. Maar hij voegde er in bitterheid over zijn innerlijke nood en wanhoop aan toe: 'Ik echter ben vlees, verkocht onder de zonde' (Romeinen 7:16, 12, 14). Hij verlangde naar die zuiverheid, naar de gerechtigheid, die hij uit zichzelf niet kon bereiken, en hij riep uit: 'Ik ellendig mens! Wie zal mij verlossen van het lichaam dezes doods?' (Romeinen 7:24). Dat is de kreet, die in alle landen en in alle tijden is opgestegen uit bezwaarde harten. En op dit alles is er maar één antwoord: 'Zie, het Lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt' (Johannes 1:29).” —*Schreden naar Christus*, blz. 22.

“Er zijn vele mensen, die hun hulpeloosheid beseffen en verlangen naar het geestelijke leven, dat hen in harmonie met God zal brengen; tevergeefs trachten zij het te verkrijgen... De Heiland buigt Zich over datgene, wat Hij met Zijn bloed heeft gekocht en zegt met onuitsprekelijke tederheid en deernis: 'Wilt gij gezond worden?'” —*De Wens der Eeuwen*, blz. 161-162.

- B. Op welke manier werd Jakob verzekerd door God, dat hij niet verlaten was, toen hij voor zijn broer Esau vluchtte? Genesis 28:10-13.

“Hij (Jakob) had het gevoel, dat hij een verwoorpene was, en hij wist, dat hij al zijn moeilijkheden te wijten had aan zijn eigen verkeerde handelwijze. Duistere wanhoop legde beslag op zijn ziel. Hij durfde haast niet te bidden. Maar hij voelde zich zo verlaten, dat hij meer dan ooit behoefte had aan Gods bescherming. Met tranen en in diepe ootmoed beleed hij zijn zonde en smeekte om een teken, dat hij niet geheel en al verlaten was. Toch vond zijn bezwaard hart nog geen verlichting. Hij had alle zelfvertrouwen verloren en vreesde, dat de God van zijn vaderen hem verworpen had. Maar God liet Jakob niet in de steek. Zijn barmhartigheid gold nog steeds voor Zijn dwalende, eenzame dienstknecht. Vol ontferming liet de Here zien, waaraan Jakob het meest behoefte had, een Verlosser. Hij had gezondigd, maar zijn hart was vol van dank, toen hij ontdekte, hoe hij weer Gods gunst deelachtig kon worden.” —*Patriarchen en Profeten*, blz. 155.

- A. Welke les moeten we leren van de ladder, die Jakob in de woestijn zag? Genesis 28:16-17; Johannes 1:51.

“In dit visioen werd aan Jakob het verlossingsplan geopenbaard, niet in zijn volheid, maar voor zover bepaalde gedeelten voor hem in die tijd van belang waren. De geheimzinnige ladder, die hij in zijn droom zag, was dezelfde ladder, waarover Christus sprak in Zijn onderhoud met Nathanaël... (Zie Johannes 1:51). Vóór de opstand van de mens tegen Gods bestuur was er een rechtstreeks contact geweest tussen God en de mens. Maar de zonde van Adam en Eva maakte een scheiding tussen de aarde en de hemel, zodat de mens geen omgang kon hebben met zijn Maker. Toch bleef de wereld niet achter in eenzame hopeloosheid. De ladder stelt Jezus voor; het door God aangewezen middel tot gemeenschap.” —*Patriarchen en Profeten*, blz. 156.

- B. Beschrijf de verbinding, die Christus' bemiddeling heeft bevestigd. Romeinen 3: 23-26 ; Hebreeënen 1:14.

“In zijn afvalligheid vervreemde de mens van God; de verbinding tussen hemel en aarde werd doorgesneden. Over de kloof, die daartussen lag, was geen contact mogelijk. Maar door Christus is er weer een band tussen de aarde en de hemel. Door Zijn eigen verdienste heeft Christus de kloof, die door de zonde was ontstaan, overbrugd, zodat de dienstvaardige engelen weer contact met de mensen kunnen onderhouden. Christus heeft de gevallen mens in zijn situatie van zwakheid en hulpeloosheid, met de Bron van oneindige kracht in verbinding gesteld.” —*Schreden naar Christus*, blz. 24-25.

“Het hart van God gaat uit naar Zijn kinderen met een liefde sterker dan de dood. Toen Hij Zijn Zoon gaf, goot Hij de hemel uit in die ene gave. Het leven van de Heiland, Zijn dood en Zijn bemiddelingswerk, het werk van de engelen, het pleiten van de Geest, de Vader, die boven en door dit alles heen Zijn invloed laat gelden, de onophoudelijke belangstelling van de kant van de hemelse wezens, dat alles speelt een rol ten gunste van de redding van de mens.” —*Schreden naar Christus*, blz. 25.

TERUGBLIK

vr 10 juli

1. Vergelijk de toestand van de mensheid vóór en na de zondeval.
2. Wat deed de mens na de zondeval en waarom?
3. Wat was het enige antwoord op het probleem van zonde?
4. Leg de betekenis uit van het wonderbaarlijke symbool, dat Jakob in zijn droom was gegeven.
5. Welke communicatiemiddelen onderhoudt God met de mensheid?

Berouw

Tekst om te onthouden: “Betert u dan en bekeert u, opdat uw zonden mogen uitgewist worden, wanneer de tijden der verkwikking zullen gekomen zijn van het aangezicht des Heren” (Handelingen 3:19).

Aanvullende studie: *Schreden naar Christus, hoofdstuk 3, blz. 27-44.*

“God zal degenen, die tot zonde verleid zijn, maar die in waar berouw tot Hem zijn teruggekeerd, niet wegzenden.” – *Patriarchen en Profeten, blz. 171.*

1. BEDROEFD OVER ZONDE

zo 12 juli

A. Welk bewijs van waar berouw was vereist door Johannes de Doper? Lukas 3:7-14.

“Berouw houdt in, dat men spijt heeft van de zonde en dat men de zonde de rug toekeert. We keren ons niet van de zonde af, als we de zondigheid er niet van inzien. Er vindt geen verandering in ons leven plaats, als we niet in ons hart ons van de zonde afwenden.” – *Schreden naar Christus, blz. 27.*

B. Wat moet men weten over waar berouw, dat het hart en leven verandert? 2 Korinthe 7:9-10.

“Ware smart om de zonde is het gevolg van de werking van de Heilige Geest. De Geest openbaart de ondankbaarheid van het hart, dat de Heiland veronachtzaamd en bedroefd heeft, en brengt ons in diep berouw aan de voet van het kruis. Door iedere zonde wordt Jezus opnieuw gewond; en wanneer we zien op Hem, die we doorstoken hebben, treuren we om de zonden, die Hem zielsangst gebracht hebben. Zulk treuren zal leiden tot het verzaken van zonde.” – *De Wens der Eeuwen, blz. 252.*

“Maar wanneer het hart zich onderwerpt aan de invloed van de Geest van God, komt het geweten tot leven, en gaat de zondaar iets zien van de diepte en heiligheid van Gods heilige wet, de basis van Zijn bestuur in hemel en op aarde.” – *Schreden naar Christus, blz. 28.*

A. Wat was Davids smeekbede, toen hij de zwaarte van zijn schuld beseftte? Psalm 51:1-6.

“Het gebed van David na zijn grote fout geeft een illustratie van wat echt berouw over de zonde betekent. Zijn berouw was echt en diep. Hij probeerde zijn schuld niet goed te praten. Zijn gebed werd niet ingegeven door de wens om aan de dreigende straf te ontsnappen. David zag de grootheid van zijn zonde; hij zag hoe hij daardoor innerlijk verontreinigd was; hij walgde van de zonde. Hij bad niet alleen om vergeving, maar ook om een rein hart. Hij verlangde naar de vreugde, die het gevolg is van heiligheid: een herstelde harmonie en een vernieuwd contact met God.” –*Schreden naar Christus*, blz. 29.

B. Tot wat leidde het ware berouw van David hem om te zoeken? Psalm 51:12-15.

“‘Schep in mij een rein hart.’ Dit is een goed begin, bij de basis van het christelijk karakter; want uit het hart komen de levensbronnen voort. Als allen, predikanten en de leden, ervoor zouden zorgen, dat hun harten in de juiste verhouding tot God staan, zouden we veel grotere gevolgen zien van het geleverde werk. Hoe belangrijker en verantwoordelijker uw werk, hoe groter de noodzaak dat u een rein hart hebt. De benodigde genade wordt verschaft en de kracht van de Heilige Geest zal werken bij elke inspanning, die u in deze richting maakt. Als ieder kind van God Hem ernstig en volhardend zou zoeken, zou er een grotere groei in genade zijn. Verschillen zouden ophouden; gelovigen zouden één van hart en één van geest zijn; reinheid en liefde zouden heersen in de gemeenten. Door te aanschouwen, worden we veranderd. Hoe meer u het karakter van Christus overdenkt, des te meer zult u naar Zijn beeld gevormd worden. Kom tot Jezus, zoals u bent, en Hij zal u ontvangen en een nieuw lied in uw mond leggen, een lofzang voor God.” —*Gospel Workers* (editie 1892/1893) blz. 451-452.

C. Wat leert de Bijbel over berouw en volledige overgave aan Christus? Romeinen 2:4; Handelingen 3:19; 5:31.

“We kunnen, zonder dat de Geest van Christus ons geweten wakker houdt, evenmin tot berouw komen, als dat we zonder Christus vergeving kunnen ontvangen. Christus is de bron, waaruit elke impuls voortkomt. Hij is de enige, die onze harten vijandig gezind kan maken jegens de zonde. Elk verlangen naar waarheid en reinheid, elk besef van onze eigen zondigheid, is er een bewijs van, dat Zijn Geest Zich met onze harten bezighoudt.” –*Schreden naar Christus*, blz. 31.

- A. Wat was de aard van het berouw van Esau, Farao en Judas, toen zij de gevolgen van hun zonde beseften? Hebreeën 12:16-17; Exodus 12:30-32; 14:3-5; Matthéüs 27:3-5.

"Heel velen hebben er spijt van, dat ze de verkeerde dingen deden, en verbeteren hun koers zelf, althans wat het uiterlijke betreft, omdat ze bang zijn, dat ze door hun verkeerde daden onheil over zichzelf zullen brengen. Maar dit is geen berouw in de Bijbelse betekenis van het woord. Ze hebben meer spijt over de nadelige gevolgen dan over de zonde. Op deze manier had ook Esau berouw, toen hij zag, dat hij zijn eerstgeboorterecht voorgoed kwijt was... Judas Iskariot riep, nadat hij zijn Heer had verraden, uit: 'Ik heb gezondigd, onschuldig bloed verraden' (Matthéüs 27:4). Zijn schuldig hart moest deze bekentenis wel doen, als gevolg van een verschrikkelijk gevoel van veroordeling en een vreselijk inzicht op het oordeel. De gevolgen, die zijn deel zouden worden, vervulden hem met ontzetting, maar er was in zijn hart geen diep, hartverscheurend berouw vanwege het feit, dat hij de onberispelijke Zoon van God had verraden en de 'Heilige Israëls' had verloochend. Toen de farao getroffen werd door Gods oordelen gaf hij zijn zonde toe om zodoende aan verdere straf te ontsnappen. Maar hij ging verder met het tergen van de hemel, zodra de plagen ophielden. Al deze mensen betreurden de gevolgen van de zonde, maar ze hadden geen spijt van de zonde zelf." —*Schreden naar Christus*, blz. 28.

"God gaf Farao de duidelijkste blijken van goddelijke macht, maar de vorst weigerde hardnekkig acht te slaan op het licht. Elk vertoon van oneindige macht, door hem verworpen, maakte hem slechts vastberadener in zijn opstand. Het zaad van de opstand, die hij zaaide, toen hij het eerste wonder verwierp, droeg vrucht." —*Patriarchen en Profeten*, blz. 234.

- B. Wat gebeurt er, als een zondaar geen berouw heeft en zijn berouw uitstelt tot een later tijdstip? Johannes 12:35-36; Hebreeën 3:12-15.

"Zulke mensen, die zich wel christenen noemen, maar zich niet willen voorbereiden op de laatste, verschrikkelijke strijd, zullen in hun wanhoop hun zonden belijden met woorden, die getuigen van vreselijke angst. De goddelozen zullen zich dan verheugen over hun nood. Deze schuldbelijdenissen zijn zoals die van Esau of Judas. Ze jammeren wel over het gevolg van de overtreding, maar niet over de schuld zelf. Ze hebben niet echt spijt van hun daden en verafschuwen het kwaad niet. Ze erkennen hun zonde uit vrees voor de straf, maar ze zouden, zoals Farao in het verleden, een even uitnodigende houding tegenover God aannemen als het vonnis werd vernietigd." —*De Grote Strijd*, blz. 573.

- A. Wat is het verschil tussen de Farizeeër en de tollenaar in het verhaal van Christus ? Lukas 18:10-13.

“In de gelijkenis van de Farizeeër en de tollenaar vormde het zelfgenoegzame gebed: ‘God, ik dank U, dat ik niet zó ben als andere mensen’, een scherpe tegenstelling met de smeekbede van de boeteling: ‘Wees mij, zondaar, genadig!’ (Lukas 18:11, 13). Zo laakte Christus de huichelarij van de Joden.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 429.

- B. Wat zei Jezus over het resultaat van het gebed van de tollenaar ? Lukas 18:14.

“De arme tollenaar, die bad: ‘Heer, wees mij, arme zondaar, genadig’ (Lukas 18:13), vond zichzelf een erg slecht mens, en anderen bekeken hem op dezelfde manier. Maar hij begreep zijn hopeloze situatie en met zijn hevige schuldgevoelens kwam hij vol schaamte tot God om genade te vragen. Zijn hart stond open voor de Geest van God, opdat deze Zijn genadig werk zou kunnen doen en hem zou kunnen verlossen van de macht van de zonde. Het opschepperige, zelf aanmatigende gebed van de Farizeeër laat zien, dat zijn hart gesloten was voor de invloed van de Heilige Geest. Omdat hij zo ver van God afstond, had hij geen oog voor zijn eigen onreinheid, vergeleken met de volmaaktheid van de goddelijke heiligheid. Hij meende, dat hij niets nodig had en dus ontving hij ook niets.” —*Schreden naar Christus*, blz. 36.

- C. Welke vernietigende houding probeerde Jezus te corrigeren, toen Hij dit verhaal vertelde? Lukas 18:9; 2 Korinthe 10:12; Spreuken 16:18.

“De godsdienst van de Farizeeër raakt het hart niet. Hij zoekt geen godgelijkheid van karakter, geen hart vol liefde en barmhartigheid. Hij is tevreden met een godsdienst, die alleen maar betrekking heeft op uiterlijke dingen. Zijn gerechtigheid is de zijne, het resultaat van zijn eigen werken, en beoordeeld naar een menselijke maatstaf. Wie van zichzelf vertrouwt, dat hij rechtvaardig is, zal anderen verachten. Zoals de Farizeeër zich oordeelt naar andere mensen, beoordeelt hij anderen naar zichzelf. Zijn gerechtigheid wordt gemeten naar de hunne, en hoe slechter zij zijn, des te rechtvaardiger schijnt hij te zijn. Zijn zelfgerechtigheid brengt hem ertoe te beschuldigingen. ‘Andere mensen’ veroordeelt hij als overtreders van Gods wet. Zo openbaart hij de geest van Satan, die ‘de aanklager der broederen’ wordt genoemd. Hij kan onmogelijk met deze geest bezielde met God in gemeenschap treden.” –*Lessen uit het Leven van Alledag*, blz. 88-89.

- A. Wat is het gevaar van het negeren van een overtuiging of het uitstellen van antwoord geven? 2 Korinthe 6:2; Hebreeën 3:7-8; Lukas 12:20-21.

“Veel mensen stillen hun kwade geweten met de gedachte, dat zij op elk moment van hun verkeerde pad kunnen terugkomen. Dat zij kunnen spelen met de genadevolle uitnodiging en er toch nog steeds gehoor aan kunnen geven. Zij denken, dat ze, nadat ze de Geest van genade kunnen veronachtzamen en de kant van de satan kunnen kiezen en dan toch nog, in een ogenblik van uiterste nood, van koers kunnen veranderen. Maar dit is niet zo gemakkelijk. De ervaring en de opvoeding van een heel leven beïnvloeden het karakter zo sterk, dat maar weinigen dan alsnog het beeld van Jezus willen weerspiegelen.” –*Schreden naar Christus, blz. 41.*

- B. Wat moeten we doen, als we beseffen, dat ons hart en leven niet in harmonie zijn met God? Psalm 139:23-24; 51:12.

“Bestudeer het Woord van God onder gebed. In dat Woord vindt u, in de wet van God en in het leven van Christus, de belangrijke grondbeginselen van ‘heiligheid’, zonder welke ‘niemand de Here zien zal’ (Hebreeën 12:14). Het Woord overtuigt van zonde en het toont overduidelijk de weg van de zaligheid. Schenk er aandacht aan, want het is de stem van God, die tot u spreekt.” –*Schreden naar Christus, blz. 42-43.*

“Wij waren grote zondaars, maar Christus stierf, opdat we vergeving zouden ontvangen. De verdiensten van Zijn offer, die Hij de Vader ten gunste van ons heeft aangeboden, zijn voldoende. Zij, die de meeste vergeving hebben ontvangen, zullen Hem het meest liefhebben en zullen het dichtst bij Zijn troon staan om Hem te prijzen, vanwege Zijn grote liefde en Zijn oneindig offer. Pas als we de liefde van God volledig leren begrijpen, beseffen we echt de zondigheid van de zonde. Als we de lengte zien van de keten, die voor ons werd neergelaten, als we iets gaan begrijpen van het oneindige offer, dat Christus ter wille van ons heeft gebracht, vult ons hart zich met liefde en berouw.” –*Schreden naar Christus, blz. 44.*

TERUGBLIK

vr 17 juli

1. Welke wonderbaarlijke gave schenkt God ons, zodat we de genade van de hemel kunnen ontvangen?
2. Waarom kunnen we niet echt berouw hebben van onszelf?
3. Wat ontbrak er aan het berouw van Esau, Farao en Judas?
4. Waarom vertelde Jezus de gelijkenis van de Farizeeër en de tollenaar?
5. Wat is de belangrijkste stap om de mens in nauwe verbinding met God te brengen?

Belijdenis

Tekst om te onthouden: “Die zijn overtredingen bedekt, zal niet voorspoedig zijn; maar die ze bekent en laat, zal barmhartigheid verkrijgen” (Spreuken 28:13).

Aanvullende studie: *-Schreden naar Christus, hoofdstuk 4, blz. 45-50.*

“Een belijdenis, waarin het diepste innerlijk wordt blootgelegd, komt bij de God van oneindig erbarmen.” – *Schreden naar Christus, blz. 46.*

1. GODS GENADE

zo 19 juli

A. Wat moeten we doen, als we overtuigd zijn van zonde? Spreuken 28:13; Jakobus 5:16.

“De voorwaarden, waarop men de genade van God kan ontvangen, zijn eenvoudig, maar rechtvaardig en redelijk. De Heer verlangt niet van ons, dat we ons pijnigen, als we vergeving van zonden willen ontvangen. We behoeven geen lange, vermoeiende pelgrimstochten te ondernemen, of pijnlijke boetedoeningen te verrichten, om onszelf bij God aan te bevelen om onze overtredingen teniet te doen. Wie zijn zonde ‘belijdt en nalaat’, ontvangt genade.” – *Schreden naar Christus, blz. 45.*

B. Welke houding vereist dit van ons? Spreuken 15:33; 19:23; Psalm 34:19.

“Wie zich niet voor God heeft vernederd en niet zijn schuld heeft bekend, heeft aan de eerste voorwaarde om aanvaard te worden niet voldaan. Als we dat berouw, waar we nooit spijt van krijgen, nog niet hebben ervaren, en als we nog niet met oprechte, innerlijke nederigheid en met een ‘gebroken geest’ onze zonde hebben beleden, vol afschuw over het kwaad dat we deden, hebben we nooit echt verlangd naar vergeving van zonden. En als we daar nooit naar hebben verlangd, hebben we nog nooit Gods vrede gevonden. De enige reden, waarom onze zonden uit het verleden niet vergeven zijn, is dat we niet bereid zijn onszelf te vernederen en gehoor te geven aan de voorwaarden, die we vinden in het Woord der waarheid. Er worden over deze zaak zeer duidelijke aanwijzingen gegeven. Een schuldbelijdenis, of die nu in eenzaamheid of in aanwezigheid van anderen geschiedt, moet gemeend zijn en spontaan.” — *Schreden naar Christus, blz. 46.*

A. Als wij een ander beledigd hebben, wie hebben wij dan ook beledigd? Psalm 51:6.

“De apostel zegt: ‘Belijdt daarom elkander uw zonden en bidt voor elkander, opdat gij genezing ontvangt’ (Jakobus 5:16). Beken uw zonden aan God, de Enige die ze kan vergeven, en beken uw fouten aan elkaar. Als u iets misdaan hebt tegenover uw vriend of buurman, moet u uw fout bekennen. Hij moet u dan spontaan vergeven. Dan moet u God om vergeving vragen, want degene, die u verwondt hebt, is Gods eigendom, en door Hem te kwetsen hebt u gezondigd tegen zijn Schepper en Verlosser.” —*Schreden naar Christus*, blz. 45.

B. Waarom moeten we anderen vergeven? Matthéüs 6:14-15; Efeze 4:32.

“Hij, die niet vergeeft, snijdt het kanaal af, waarlangs hij alleen de genade van God kan ontvangen. Wij mogen niet denken, dat indien de mensen, die ons onrecht hebben aangedaan, hun verkeerde daden niet belijden, wij gerechtigd zijn hun de vergiffenis te onthouden. Het is ongetwijfeld aan hen om hun harten te vernederen in berouw en belijdenis; maar wij moeten een geest van ontferming hebben over degenen, die iets jegens ons misdaan hebben, of zij hun fouten bekennen of niet. Hoe bitter zij ons ook gewond mogen hebben, wij mogen aan onze grieven niet toegeven en medelijden hebben met onszelf om het kwaad, dat ons werd aangedaan; maar wanneer wij hopen vergiffenis te ontvangen voor wat we jegens God misdaan hebben, moeten wij allen vergeven, die ons kwaad gedaan hebben.” —*Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen*, blz. 100.

C. Wat moet onze plicht ons leren jegens de mensheid? 1 Petrus 4:8; Romeinen 13:8.

“Laat Christus, het goddelijk Leven, in u wonen, en door u de hemelse liefde openbaren, die hoop zal geven aan de hopeloze, en de vrede des hemels zal brengen aan het door de zonde getroffen hart. Wanneer wij tot God komen, is dit de voorwaarde die ons op de drempel tegemoet komt, dat wij, wanneer we barmhartigheid ontvangen van Hem, onszelf overgeven om Zijn genade aan anderen te openbaren.” —*Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen*, blz. 101.

“De onmenselijkheid van mens tegenover mens is onze grootste zonde. Velen denken, dat zij Gods rechtvaardigheid vertegenwoordigen, terwijl zij geheel falen Zijn tederheid en Zijn grote liefde weer te geven. Dikwijls zijn diegenen, die zij met gestrengheid en hardheid tegemoet treden onder de druk van de verzoeking. Satan worstelt met deze zielen; norske, onsympathieke woorden mismoedigen hen en maken, dat zij ten slachtoffer vallen aan de macht van de verzoeker.” —*De Weg tot Gezondheid*, blz. 131.

- A. Welke zonden moeten in het openbaar worden beleden, terwijl andere alleen aan God worden beleden? Psalm 32:5; Matthéüs 5:23-24.

“Een echte belijdenis is altijd specifiek, dat wil zeggen, noemt de zonden bij name. Deze zonden kunnen van dien aard zijn, dat ze alleen voor God gebracht moeten worden. Maar er kunnen ook verkeerde daden zijn, die aan mensen moeten worden beleden, die er door worden getroffen; of ze kunnen van dien aard zijn, dat ze in het openbaar moeten bekend. Maar elke belijdenis moet scherp omlind zijn en de zonden, die u begaan hebt, moet u met name noemen.” –*Schreden naar Christus*, blz. 47.

“Zonde van persoonlijke aard moet aan Christus worden beleden, de enige middelaar tussen God en de mens... Elke zonde is een overtreding tegen God en moet aan Hem door Christus beleden worden. Elke openlijke zonde moet even openlijk worden beleden.” –*Gospel Workers*, blz. 216.

- B. Wat is het doel van een ware belijdenis? 1 Samuël 12:19.

“In de tijd van Samuël lieten de Israëlieten God in de steek. Zij ondervonden de gevolgen van de zonde. Zij hadden namelijk hun geloof in God verloren en hadden het vermogen verloren om de macht en de wijsheid, waarmee Hij het volk regeerde, te onderscheiden. Zij keerden zich af van de grote Heerser van het heelal en verlangden naar dezelfde regeringsvorm als de volkeren rondom hen hadden. Voordat zij vrede vonden, beleden zij duidelijk hun schuld: ‘... aan al onze zonden hebben wij nog kwaad toegevoegd door voor ons een koning te vragen’ (1 Samuël 12:19). De zonde, waarvan zij overtuigd waren, moest uitdrukkelijk beleden worden.” –*Schreden naar Christus*, blz. 47.

- C. Welke praktische daad moet belijdenis volgen? Jesaja 1:16-17; Ezechiël 33:15.

“God aanvaardt een schuldbelijdenis niet als er geen sprake is van oprechte spijt en van een verandering. Bepaalde dingen in het leven moeten veranderd worden. Alles waaraan God aanstoot neemt, moet worden weggedaan. Dat is het gevolg als men echt berouw heeft over de zonde.” –*Schreden naar Christus*, blz. 47.

“Iedere bekeerde ziel zal, evenals Zacheüs, de inkeer van Christus in zijn hart kenbaar maken door de onrechtvaardige praktijken, die zijn leven kenmerkten, op te geven. Evenals de oppertollenaar zal hij een bewijs leveren van zijn oprechtheid door de geleden schade te vergoeden.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 481.

- A. Toen de Heer Adam en Eva naar hun zonde vroeg, hoe gaven zij toen te kennen, dat het eigenlijk niet hun schuld was? Genesis 3:12-13.

“Adam kon zijn zonde niet ontkennen of verontschuldigen; maar in plaats van berouw te tonen, trachtte hij de schuld te werpen op zijn vrouw, en dus in feite op God zelf: ‘De vrouw die Gij aan mijn zijde gesteld hebt, die heeft mij van de boom gegeven, en toen heb ik gegeten.’” —*Patriarchen en Profeten*, blz. 32.

“Nadat Adam en Eva hadden gegeten van de verboden vrucht, hadden ze een gevoel van schaamte en verschrikking. Hun eerste gedachte was, hoe ze een verontschuldiging konden vinden voor hun zonde, en hoe ze aan het doodsoordeel, dat dreigde, konden ontkomen. Toen de Heer naar hun zonde vroeg, gaf Adam deels God en deels zijn vrouw de schuld en antwoordde hij: ‘De vrouw, die Gij aan mijn zijde hebt gesteld, die heeft mij van de boom gegeven, en toen heb ik gegeten.’ En de vrouw schoof de schuld af op de slang met de woorden: ‘De slang heeft mij verleid, en toen heb ik gegeten.’ (Genesis 3:12-13). Waarom maakte U ook de slang? Waarom stond U toe, dat hij in Eden was? Dat waren de vragen, die in haar verontschuldiging van haar zonde lagen besloten, waarmee God verantwoordelijk werd gesteld voor hun val.” —*Schreden naar Christus*, blz. 48-49.

- B. Waarom maakt zelfrechtvaardiging de belijdenis ondoeltreffend? Job 9:20; Lukas 16:15.

“Deze geest van zelfrechtvaardiging vond zijn oorsprong bij de vader van alle bedrog en is gemeengoed geworden bij alle zonen en dochters van Adam. Bekentenissen in die geest worden niet ingegeven door de goddelijke Geest en zijn voor God niet aanvaardbaar. Echt berouw brengt een mens ertoe om zelf zijn schuld te dragen en er zonder bedrog of huichelarij voor uit te komen.” —*Schreden naar Christus*, blz. 49.

“Wij moeten niet trachten onze schuld te verminderen door de zonde te verontschuldigen. Wij moeten zien, hoe zwaar God de zonde beschouwt, en dit is inderdaad zwaar. Alleen Golgotha kan de verschrikkelijke omvang van de zonde openbaren. Indien wij onze eigen schuld zouden moeten dragen, zouden wij daaronder verpletterd worden. Maar de Zondeloze heeft onze plaats ingenomen; hoewel Hij het niet verdiende, heeft Hij onze ongerechtigheid gedragen.

‘Indien wij onze zonden belijden’, is God ‘getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid’ (1 Johannes 1:9). Heerlijke waarheid! rechtvaardig tegenover Zijn eigen wet, en nochtans de Rechtvaardiger van allen die in Jezus geloven. ‘Wie is een God als Gij, die de ongerechtigheid vergeeft en de overtreding van het overblijfsel van Zijn erfdeel voorbijgaat, die Zijn toorn niet voor eeuwig behoudt, maar een welbehagen heeft in goedertierenheid.’ (Micha 7:18).” —*Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen*, blz. 102.

A. Hoe erkende Paulus nederig en specifiek zijn zonde? Handelingen 26:10-11.

“De voorbeelden van echt berouw en echte verootmoediging in Gods Woord laten zien in welke geest belijdenis moet worden gedaan: zonder verontschuldiging voor de zonde, zonder pogingen tot zelfrechtvaardiging. Paulus probeerde niet zichzelf in bescherming te nemen. Hij schildert zijn zonde in de donkerste schakering, en probeert zijn schuld niet te verkleinen. (Zie Handelingen 26:10-11).” —*Schreden naar Christus, blz. 49-50.*

B. Wat verklaarde Paulus in zijn eerste brief aan Timótheüs? 1 Timótheüs 1:15.

“In onszelf kunnen wij niets dan zwakheid zien, niets dat ons aannemelijk zou maken voor God, en Satan vertelt ons, dat het geen zin heeft; wij kunnen onze karakterfouten niet verbeteren. Wanneer wij trachten tot God te gaan, zal de vijand fluisteren: ‘Het heeft geen zin, dat u bidt; hebt u dat kwaad niet gedaan? Hebt u niet tegen God gezondigd en uw eigen geweten geweld aangedaan?’ Maar wij kunnen de vijand zeggen, dat ‘het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, ons reinigt van alle zonden’ (1 Johannes 1:7). Wanneer wij gevoelen, dat wij gezondigd hebben en niet kunnen bidden, dán is het de tijd om te bidden. We kunnen beschaamd zijn en diep vernederd, maar wij moeten bidden en geloven. ... (Zie 1 Timótheüs 1:15). Vergiffenis ... is een gave, die ons geschonken wordt, die zijn grond vindt in de vlekkeloze gerechtigheid van Christus.” —*Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen, blz. 101-102.*

C. Als we onze zonden belijden, wat heeft God dan beloofd? 1 Johannes 1:9.

“Het nederige en gebroken hart, dat door oprecht berouw gedwee gemaakt is, zal iets van de liefde van God en van de prijs, die op Golgotha betaald werd, begrijpen. En zoals een zoon aan een vader, die hem liefheeft, zijn schuld belijdt, zo brengt iemand, die echt berouw heeft, zijn zonde voor God. Er staat geschreven: (Zie 1 Johannes 1:9).” —*Schreden naar Christus, blz. 50.*

TERUGBLIK

vr 24 juli

1. Hoe staan wij voor God, als wij getrouw onze zonden belijden?
2. In welke omstandigheden moeten bepaalde belijdenissen aan anderen worden afgelegd, en waarom?
3. Waarom is het belangrijk dat een belijdenis kenmerkend is?
4. Beschrijf het gevaar van zelfrechtvaardiging.
5. Wat is het gevolg van een nederige belijdenis?

Eerste Sabbat Gaven

1 augustus 2026

Onderwijs Afdeling van de Generale Conferentie

“Leer de jongen de eerste beginselen naar de eis van zijn weg; als hij ook oud zal geworden zijn, zal hij daarvan niet afwijken.” (Spreuken 22:6).

We leven in een ernstige tijd. Temidden van een toenemende verwereldlijking van de samenleving is de verantwoordelijkheid om onze kinderen en jongeren op te voeden in de vreze des Heren urgenter dan ooit. Als ouders, onderwijzers en leden van het lichaam van Christus hebben we een heilige opdracht om een generatie voor te bereiden die in staat zal zijn het geloof met standvastigheid, nederigheid en overtuiging te verdedigen.

“De wetenschap van de ware scholing is de waarheid, die zo diep in de ziel moet ingeprent worden, dat die niet uitgewist kan worden door de dwaling, die aan alle kanten de kop opsteekt.” -Uit de Schatkamer der Getuigenissen 2, blz. 432.

In deze context heeft de Onderwijs Afdeling van de Generale Conferentie zich ijverig ingezet om onze zendingscholen over de hele wereld te versterken en uit te breiden. Veel van onze onderwijsinstellingen missen geschikte infrastructuur, moderne lesprogramma's en materialen, die zijn aangepast aan de geestelijke realiteit van onze leerlingen. Bovendien hebben verschillende landen verzocht om de opening van nieuwe onderwijsinstellingen, die niet alleen academische kennis bevorderen, maar ook de beginselen van het eeuwige evangelie.

Deze speciale collecte zal daarom drie belangrijke gebieden ondersteunen:

1. De herstructurering van bestaande zendingsscholen;
2. De oprichting van nieuwe scholen in regio's, die behoefte hebben aan toegang tot christelijk onderwijs van SDARM (ZDA ref.);
3. De voortgang van het vertaal- en bewerkingproject van de lesmaterialen, die door ons pedagogisch team zijn ontwikkeld voor zowel niet-kerkelijke als zendingsscholen in verschillende talen en culturele contexten.

“Ware opvoeding is een zendings training. Ieder kind van God is geroepen om een zending te zijn; wij zijn geroepen tot een dienst van God en onze medemens; en om ons daarvoor geschikt te maken zou die dienst een onderwerp van de opvoeding moeten zijn.” -*De Weg tot Gezondheid*, blz. 331.

Daarom doen wij een beroep op u, beste broeders en zusters, om uw gift met vrijgevigheid en een zendings visie te geven. Investeren in de opleiding van onze kinderen en jongeren is investeren in de toekomst van de gemeente, in de verkondiging van het evangelie en in de uiteindelijke oogst.

Moge de Heer uw bijdrage vermenigvuldigen en deze belangrijke bediening versterken, en mogen onze scholen werkelijk lichtpunten zijn, die schijnen in de duisternis, en een gelovige generatie voorbereiden op de spoedige wederkomst van onze Heiland.

— Onderwijs Afdeling van de Generale Conferentie

Toewijding

Tekst om te onthouden: “En gij zult Mij zoeken en vinden, wanneer gij naar Mij zult vragen met uw ganse hart.” (Jeremia 29:13).

Aanvullende studie: *-Schreden naar Christus, hoofdstuk 5, blz. 51-58.*

“We kunnen onmogelijk uit eigen kracht in de strijd staande blijven. Alles wat de gedachten aftrekt van God, wat leidt tot zelfverheffing of zelfvertrouwen, bereidt de weg voor op onze nederlaag. De bedoeling van de Bijbel is, dat we het menselijk kunnen wantrouwen en bemoedigd worden om ons vertrouwen te stellen in Gods almacht.” *—Patriarchen en Profeten, blz. 654.*

1. DE STRIJD TEGEN HET IK

zo 26 juli

A. Hoe beschreef Paulus de christelijke strijd en de benodigde uitrusting? Efeze 6:12-18.

“Satan heeft Christus aangevallen met zijn felste en sluwste verleidingen, maar hij werd in elk onderdeel van de strijd verslagen. Die strijd werd voor ons gestreden. Door die overwinningen kunnen wij zegevieren. Christus zal kracht schenken aan allen, die erom vragen. Niemand kan zonder zijn eigen medewerking door Satan worden overwonnen. De verleider kan onze wil niet aan banden leggen en hij kan de mens niet tot zonde dwingen. En hij kan de mens wel onder druk zetten en hem angst inboezemen, maar hij kan hem niet door de zonde verontreinigen. Het feit, dat Christus heeft overwonnen, moet Zijn volgelingen kracht geven om de strijd tegen Satan en de zonde moedig voort te zetten.” *—De Grote Strijd, blz. 469.*

B. Waar probeert Satan volledige heerschappij te verkrijgen? Spreuken 4:23.

“Zoals iemand denkt in zijn hart, zo is hij”. (Spreuken 23:7). Het hart moet door Gods genade vernieuwd worden, anders zal het tevergeefs zoeken naar zuiverheid van leven. Wie tracht een karakter te bouwen vol adel en deugd, zonder te vragen om de genade van Christus, bouwt zijn huis op zand. Door de felle stormen van beproevingen zal zijn huis instorten.” *—Patriarchen en Profeten, blz. 416.*

- A. Wat moet opgegeven worden om een discipel van Christus te zijn? Lukas 14:33; Mattheüs 6:24.

“Onszelf aan God geven betekent, dat we alles opgeven, dat ons van Hem kan scheiden. Daarom zegt de Zaligmaker: ...(Zie Lukas 14:33). Alles wat het hart van God zou kunnen afhouden, moet opgegeven worden. De Mammon is voor velen een afgod. De liefde voor geld, het verlangen naar luxe, is de gouden keten die hen aan Satan vastbindt. Anderen verafgoden status en wereldse eer. Een leven van gemakzucht, vrij van verantwoordelijkheid is de afgod van anderen. Maar deze banden van slavernij moeten worden doorbroken. We kunnen niet voor de helft aan de Heer en voor de helft aan de wereld toebehoren. We zijn alleen Gods kinderen, als we het helemaal zijn.” —*Schreden naar Christus*, blz. 52-53.

- B. Welke goddelijke uitnodiging van de Heer strekt zich tot allen, die verlangen naar een vernieuwing van hart en leven? Jesaja 1:18; Jeremia 29:13; Jakobus 4:7-10.

“Het bestuur van God is niet, zoals de satan het laat voorkomen, op blinde onderwerping en onredelijke afhankelijkheid gebaseerd. Gods bestuur doet een beroep op het verstand en op het geweten... God buigt de wil van Zijn schepselen niet met geweld. Hij kan geen verering aanvaarden, die niet uit eigen wil en het verstand wordt gegeven. Een gedwongen onderwerping zou elke ontwikkeling van de geest of van het karakter in de weg staan. De mens zou daardoor slechts een robot zijn. En dat is niet de bedoeling van de Schepper. Het is Zijn wens, dat de mens, het kroonstuk van Zijn scheppingsmacht, zich optimaal zal ontwikkelen. Hij laat ons zien, hoe groot de zegeningen zijn, die Hij voor ons door Zijn genade wil geven. Hij nodigt ons uit om onszelf aan Hem te geven, opdat Hij Zijn wil in ons gestalte kan geven. Aan ons is de keuze gelaten of we bevrijd willen worden van de slavernij van de zonde, of dat we willen delen in de glorieuze vrijheid van de zonen van God.” —*Schreden naar Christus*, blz. 51-52.

“Christus werd geopenbaard als de Verlosser van mensen. De mensen moesten niet vertrouwen op hun eigen werken, op hun eigen gerechtigheid, of op geen enkele manier op zichzelf, maar op het Lam van God dat de zonden van de wereld wegneemt. In Hem werd de Voorspreker bij de Vader geopenbaard. Door Hem werd de uitnodiging gegeven: ‘Komt nu, en laten wij samen overleggen, zegt de Here: al zijn uw zonden scharlakenvroed, zij zullen wit worden als sneeuw; al zijn zij rood als karmozijn, zij zullen wit zijn als wol.’ Deze uitnodiging klinkt ook vandaag de dag tot ons door. Laat trots, eigenwaan of eigen-gerechtigheid niemand ervan weerhouden zijn zonden te belijden, opdat hij aanspraak kan maken op de belofte.” —*Fundamentals of Christian Education*, blz. 239.

- A. Wat heeft Christus het recht gegeven om Zijn kinderen naar de hemel te brengen? Kolossensen 1:14; Hebreeëen 7:25.

“Temidden van de verschrikkelijke duisternis, schijnbaar van God verlaten, had Christus de laatste droesem gedronken uit de beker van menselijk leed. In die vreselijke uren had Hij Zich verlaten op datgene, wat Zijn Vader Hem eertijds had gegeven, namelijk het bewijs dat Hij Hem aanvaardde. Hij kende het karakter van Zijn Vader; Hij begreep Zijn rechtvaardigheid, Zijn genade en Zijn grote liefde. Door het geloof rustte Hij in Hem, Die Hij steeds vol vreugde had gehoorzaamd. En toen Hij Zich in onderworpenheid aan God toevertrouwde, werd het gevoel, dat Hij de gunst des Vaders had verloren, weggenomen. Door het geloof was Christus overwinnaar.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 662.

“In de gave van Jezus gaf God de gehele hemel. Vanuit menselijk oogpunt bezien was een dergelijk offer een dwaze verkwisting. Volgens het menselijk verstand was het gehele verlossingsplan een verkwisting van genadegaven en redmiddelen. Zelfverloochening en een algehele opoffering komen ons overal tegemoet. Terecht kunnen de legerscharen des hemels met verbazing neerzien op het mensdom, dat weigert opgeheven en verrijkt te worden door de grenzeloze liefde, die in Christus tot uitdrukking werd gebracht. Terecht kunnen zij uitroepen: Waarom deze grote verkwisting? Maar de verzoening voor een wereld zou volkomen, overvloedig en volledig zijn. Het offer van Christus was uitermate overvloedig om iedere ziel, die door God geschapen is, te bereiken. Het kon niet zodanig worden beperkt, dat het niet het aantal overschreed, die de grote Gave wilden aanvaarden. Niet alle mensen worden gered; nochtans is het verlossingsplan geen verkwisting, dat het niet alles tot stand brengt, waarin zijn overvloedigheid zou kunnen voorzien. Er moet meer dan genoeg zijn.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 490.

- B. Wat vraagt Jezus van allen, die Zijn kinderen willen zijn en Zijn Geest willen ontvangen? Spreuken 23:26.

“Hij (Jezus) wacht met mededogen en tederheid om de belijdenissen van de dwalenden te horen en hun berouw te aanvaarden. Hij wacht op een blijk van dankbaarheid van hun kant, zoals een moeder wacht op de glimlach van herkenning van haar geliefde kind. De grote God leert ons Hem Vader te noemen. Hij wilde, dat we begrijpen hoe ernstig en teder Zijn hart naar ons verlangt in al onze beproevingen en verleidingen.” –*Gospel Workers*, blz. 210.

“Wat geven we eigenlijk op, als we alles geven? Een door zonde aangetast hart, dat we door Jezus laten zuiveren, laten reinigen door Zijn bloed en laten redden door Zijn onvergelijkbare liefde. En toch vindt men het moeilijk om alles op te geven! Ik schaam me ervoor zo iets te horen of er over te schrijven.” –*Schreden naar Christus*, blz. 54.

- A. Wat was Paulus' vurigste verlangen voor de gelovigen? Romeinen 12:1; 1 Thessalonicensen 5:23.

“Hoewel deze woorden gericht waren tot het oude Israël, bevatten ze een les voor Gods volk van nu. Wanneer de apostel zijn broeders oproept hun lichamen ‘te stellen tot een levend, heilig en Gode welgevallig offer’, brengt hij de beginselen van ware heiligmaking naar voren. Dit is niet alleen een theorie, een gevoel, of een uiting van woorden, maar een levend, actief beginsel, dat in het leven van alledag naar voren komt. Heiligmaking vereist, dat onze gewoonten van eten, drinken en kleden zodanig zullen zijn, dat ze dienen tot bescherming van de lichamelijke, verstandelijke en geestelijke gezondheid, zodat we ons lichaam God mogen aanbieden, niet als een offer; mismaakt door verkeerde gewoonten, maar als een levend, heilig, Gode welgevallig offer.” –*Het Geheiligde Leven*, blz. 21.

“Wij moeten onszelf geven aan de dienst van God, en we moeten deze offerande zo volmaakt mogelijk doen zijn. God is niet tevreden met minder dan het beste dat we geven kunnen. Zij, die Hem met geheel hun hart liefhebben, zullen ernaar streven Hem het beste deel van hun leven te wijden en zich geheel en al in overeenstemming te brengen met de wetten, die hun mogelijkheden om Zijn wil te volbrengen, doen toenemen.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 316.

- B. Wat was de last, die op hun harten drukte, toen de menigte de toespraak van Petrus hoorde op de Pinksterdag? Handelingen 2:37-38.

“Nu hoorden zij (de menigte) de discipelen verklaren, dat het Gods Zoon was, die zij hadden gekruisigd. Priesters en oversten sidderden. Overtuiging en angst maakten zich meester van het volk. ‘Zij werden diep in hun hart getroffen, en zij zeiden tot Petrus en de andere apostelen: Wat moeten wij doen, mannen broeders?’ Onder de toehoorders der discipelen bevonden zich vrome Joden, die oprecht waren in hun geloof. De kracht, die de woorden van de spreker vergezelde, overtuigde hen, dat Jezus inderdaad de Messias was... Petrus legde er bij de mensen, die overtuigd werden, de nadruk op, dat zij Christus hadden verworpen, omdat zij door de priesters en de oversten waren misleid, en dat als zij voort gingen met naar deze mannen op te zien om raad en op hen te wachten tot zij Christus zouden erkennen alvorens zij zelf dit durfden doen, zij Hem nimmer zouden aannemen. Deze invloedrijke mannen, ofschoon zij voorgaven godvruchtig te zijn, waren begerig naar aardse rijkdommen en eer. Zij wensten niet tot Christus te komen om licht te ontvangen.” —*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 32.

- A. Wat geeft ons de overtuiging, dat we volledig aan de Heer toegewijd kunnen zijn en het beeld van Christus kunnen dragen? Filippensen 2:12-13.

“God zegt u niet, dat u bang moet zijn, dat Hij Zijn beloften niet zal vervullen, dat Zijn geduld uitgeput zal raken of dat Zijn medeleven verkoelt. Wees liever bang, dat uw wil niet ondergeschikt zal zijn aan de wil van Christus, dat uw geërfde of aangeleerde karaktertrekken uw leven zullen beheersen. God is het, die om Zijn welbehagen zowel het willen als het werken in u werkt. Koester vrees, dat u zelf zult staan tussen uw eeuwig leven en de grote Meester: Vrees dat uw eigen-ik het hoge doel, dat God u wil doen bereiken, in de weg staat. Wees bang om op uw eigen kracht te vertrouwen, vrees uw hand terug te trekken uit de hand van Christus en te trachten uw weg door het leven te gaan zonder Zijn langdurige tegenwoordigheid.” –*Lessen uit het Leven van Alledag*, blz. 95.

- B. Hoe kan men standvastig geloof en volledige overgave aan de juiste principes behouden? Galaten 2:20; Matthéüs 16:24-25.

“Zij, die de zegen van heiligmaking deelachtig willen worden, moeten eerst de betekenis van zelfopoffering leren verstaan. Het kruis van Christus is de centrale steunpilaar; waaraan ‘een alles verre te boven gaand eeuwig gewicht van heerlijkheid’ hangt.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 408.

“U kunt uw hart niet veranderen. U kunt niet uit uzelf uw gevoelens op God richten. Maar u kunt *kiezen* om Hem te dienen. U kunt uw wil aan Hem geven. Hij zal dan in u bewerkstelligen, dat u datgene wenst te doen, dat naar Zijn wil is... Door het gebruik van de wil ondergaat uw leven een totale verandering. Als u uw wil aan Christus ondergeschikt maakt, sluit u een bondgenootschap met die macht, die boven alle overheden en machten uitgaat; u ontvangt kracht van boven om standvastig te blijven. Door u voortdurend te onderwerpen aan God, bent u in staat om het nieuwe leven, dat wil zeggen het leven uit het geloof, te leiden.” –*Schreden naar Christus*, blz. 56, 58.

TERUGBLIK

vr 31 juli

1. Wat is noodzakelijk voor succes in de strijd tegen de vijand van onze ziel?
2. Wat is de werkelijke strijd om een reeds verslagen vijand te overwinnen?
3. Wat kunnen we leren van Christus' gave voor onze verlossing?
4. Wat is Gods doel met de gelovigen, zowel fysiek als geestelijk?
5. Als onze wil in overeenstemming is met de wil van God, wat zullen we dan dagelijks ervaren?

Geloof en Aanvaarding

Tekst om te onthouden: “Ik zal u een nieuw hart geven, en een nieuwe geest geven in het binnenste van u; Ik zal het stenen hart uit uw vlees wegnemen, en zal u een vlesen hart geven” (Ezechiël 36:26).

Aanvullende studie: *Schreden naar Christus, hoofdstuk 6, blz. 59-66.*

“U kunt de zonde uit uw verleden niet goedmaken. U kunt uw hart niet veranderen en uzelf heiligen. Maar God belooft om dit allemaal te doen door Christus.” –*Schreden naar Christus, blz. 61.*

1. VERGEVING EN VREDE

zo 2 aug

A. Wat is Gods wonderbaarlijke belofte voor vergeving en vrede? 1 Johannes 1:9.

“U ziet in, dat uw leven gevuld is met egoïsme en zonde. U wilt graag vergeving ontvangen, gereinigd worden en vrijheid ontvangen. In harmonie te zijn met God, op Hem te lijken, hoe kunt u dat bereiken? U hebt vrede nodig, de hemelse vergeving, innerlijke vrede en liefde. Met geld kan dit niet gekocht worden. Het verstand kan het niet verschaffen; met wijsheid valt het niet te bereiken. U moet alle hoop laten varen, dat u ooit in eigen kracht zou kunnen verkrijgen. Maar God biedt het u gratis aan, ‘zonder geld en zonder prijs’ (Jesaja 55:1). U kunt het bezitten, als u uw hand uitstrekt om het te pakken.” –*Schreden naar Christus, blz. 59.*

B. Wat is een andere belangrijke belofte, die het hele wezen zal veranderen tot een nieuw mens in harmonie met God? Ezechiël 36:26.

“U hebt uw zonden beleden en er van harte afstand van genomen. U hebt besloten uzelf aan God te geven. Ga dan nu naar Hem toe en vraag Hem of Hij uw zonden wil afwassen en u een nieuw hart wil geven. Geloof dan, dat Hij dit gedaan heeft, *omdat Hij het beloofd heeft*. Dat is de les, die Jezus de mensen tijdens Zijn verblijf op aarde leerde: dat we moeten geloven, dat we de gave die God ons belooft, hebben ontvangen.” —*Schreden naar Christus, blz. 59-60.*

- A. Wat zei Jezus tegen de verlamde man in Bethesda, en wat kunnen we leren van deze ervaring? Johannes 5:1-9.

“Laten we onze aandacht richten op de verlamde in Bethesda. De arme stakker was hulpeloos. Hij had zijn ledematen achtendertig jaar lang niet gebruikt. Toch vroeg Jezus hem: ‘Sta op, neem uw bed op en wandel.’ De zieke man had kunnen zeggen: ‘Heer, als U mij gezond wilt maken, dan zal ik op Uw woord gehoorzamen.’ Maar nee, hij geloofde de woorden van Christus; geloofde dat hij gezond gemaakt was, en hij probeerde het onmiddellijk. Hij *wilde* lopen, en hij liep. Hij gehoorzaamde aan het woord van Christus, en God gaf hem de kracht. Hij was gezond.” –*Schreden naar Christus, blz. 60-61.*

“Jezus had hem niet verzekerd, dat God hem zou helpen. De man had kunnen gaan twifelen en zijn enige kans op genezing op die wijze kunnen verliezen. Maar hij geloofde het woord van Christus, en door daarnaar te handelen, ontving hij kracht. Door datzelfde geloof kunnen wij geestelijke genezing ontvangen. Door de zonde zijn wij afgescheiden van het leven van God. Onze ziel is verlamd. In onszelf zijn wij niet meer in staat om een heilig leven te leiden dan de zwakke man in staat was te lopen. Er zijn vele mensen, die hun hulpeloosheid beseffen en verlangen naar het geestelijk leven, dat hen in harmonie met God zal brengen; tevergeefs trachten zij het te verkrijgen. In wanhoop roepen zij uit: ‘Ik, ellendig mens! Wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods?’ (Romeinen 7:24). Laten deze wanhopige, worstelende mensen omhoog zien. De Heiland buigt Zich over datgene wat Hij met Zijn bloed heeft gekocht en zegt met onuitsprekelijke tederheid en deernis: ‘Wilt gij gezond worden?’ Hij zegt u op te staan in gezondheid en vrede.” –*De Wens der Eeuwen, blz. 161-162.*

- B. Wat is de zondaar door Christus beloofd? 2 Kronieken 7:14; Hosea 14:4.

“U kunt de zonde uit uw verleden niet goedmaken. U kunt uw hart niet veranderen en uzelf heiligen. Maar God belooft om dit allemaal te doen door Christus. U *gelooft* die belofte. U belijdt uw zonden en geeft uzelf aan God. U hebt de *wil* Hem te dienen. Zo zeker als u deze wil hebt, zo zeker zal God Zijn woord aan u waarmaken. Als u de belofte gelooft, als u gelooft, dat u genezen en gereinigd bent, zorgt God ervoor, dat dit ook zo is. U bent gezond, zoals de verlamde van Christus de kracht kreeg om te lopen, toen hij geloofde, dat hij genezen was. Als u het gelooft, dan is dit een feit. Wacht niet, totdat u het *gevoel* hebt, dat u gezond gemaakt bent, maar zeg: ‘Ik geloof het. Het is zo, niet omdat ik het voel, maar omdat God het beloofd heeft.’” –*Schreden naar Christus, blz. 61.*

- A. Wat gebeurt er met vroegere zonden, wanneer Jezus als Verlosser is aanvaard? Romeinen 3:24-25; 5:1, 9-10.

“Al wat gij bidt en begeert, gelooft, dat gij het hebt ontvangen, en het zal geschieden' (Markus 11:24). Deze belofte is voorwaardelijk: we moeten bidden naar Gods wil. Maar het is de wil van God om ons van zonde te reinigen, ons Zijn kinderen te maken en om ons in staat te stellen een heilig leven te leiden. We mogen dus om deze zegeningen vragen en geloven, dat we ze krijgen. En we mogen God danken, dat we ze gekregen hebben. Het is ons voorrecht om naar Jezus toe te gaan en gereinigd te worden, en om oog in oog te staan met de wet, zonder schaamte of schuldgevoelens.” —*Schreden naar Christus*, blz. 61-62.

- B. Welke positie heeft de gelovige voor God? Romeinen 8:1.

“Hoewel het leven van de christen gekenmerkt moet zijn door nederigheid, mag het niet getekend zijn door droefheid of zelfverachting. Iedereen moet zó leven, dat hij Gods goedkeuring kan wegdragen en God hem kan zegenen. Het is niet de wil van onze hemelse Vader, dat wij ooit veroordeeld worden of in de duisternis blijven. Het is geen bewijs van ware nederigheid, als we het hoofd laten hangen en aan zelfbeklag doen. Wij mogen tot Jezus gaan om gereinigd te worden, en daardoor zonder schaamte en verwijt staan tegenover de wet.” —*De Grote Strijd*, blz. 441.

“Wanneer wij ons volledig aan God overgeven en volkomen geloven, reinigt het bloed van Christus ons van alle zonden. Het geweten kan bevrijd worden van veroordeling. Door geloof in Zijn bloed kunnen allen volmaakt worden gemaakt in Christus Jezus.... Wij moeten ons geen zorgen maken over wat Christus en God van ons denken, maar over wat God van Christus, onze Plaatsvervanger, denkt. U bent aanvaard in de Geliefde.” —*Selected Messages*, bk. 2, blz. 32-33.

- C. Welke verandering moet er zijn bij allen, die deze verbondsrelatie met God zijn aangegaan? 1 Petrus 1:18-19; 1 Korinthe 6:19-20; Galaten 3:26.

“Voortaan bent u niet van uzelf. U bent gekocht voor een prijs... (Zie 1 Petrus 1:18-19). Door eenvoudig in God te geloven, heeft de Heilige Geest in uw hart nieuw leven gewekt. U bent een nieuwgeboren kind in Gods gezin, en Hij houdt van u, zoals Hij van Zijn Zoon houdt.” —*Schreden naar Christus*, blz. 62.

A. Hoe wordt van een gelovige verwacht, dat hij zich gedraagt? Kolossensen 2:6.

“Nu u uzelf aan Jezus hebt gegeven, mag u niet daarop terugkomen en mag u niet van Hem weggaan. Elke dag moet u het herhalen: ‘Ik ben van Christus, ik heb mijzelf aan Hem gegeven’. Vraag Hem, of Hij u Zijn Geest wil geven en u door Zijn genade wil bewaren. Door uzelf aan God te geven en door in Hem te geloven wordt u | Zijn kind. U moet uw leven dus op Hem concentreren. De apostel zegt: ‘Nu gij Christus Jezus, de Here, aanvaard hebt, wandelt in Hem’ (Kolossensen 2:6). Er zijn mensen, die schijnen te denken, dat ze een proeftijd hebben gekregen en dat ze aan de Heer moeten bewijzen, dat zij veranderd zijn, voordat zij aanspraak kunnen maken op Zijn zegen. Zij kunnen echter nu reeds op deze zegen rekenen. Zij moeten Zijn genade bezitten en de Geest van God moet hen helpen bij hun zwakheden, willen zij aan het kwaad weerstand kunnen bieden. Jezus wil graag, dat we naar Hem toekomen zoals we zijn: zondig, hulpeloos en in een gevoel van afhankelijkheid. We mogen met al onze zwakheden naar Hem toekomen, met ons onverstand, met onze zondigheid en vol berouw aan Zijn voeten neervallen. Zijn heerlijkheid omringt ons met Zijn liefdevolle armen. Onze wonden worden verbonden en wij worden van alle onreinheid bevrijd.” —*Schreden naar Christus, blz. 62-63.*

B. Wat is de voorziening voor fouten, die tijdens het leerproces worden gemaakt? 1 Johannes 2:1-2.

“Zet die bange gedachte, dat Gods beloften niet voor u bedoeld zijn, van u af. Ze zijn bedoeld voor elke berouwvolle zondaar. Er is voor gezorgd, dat de kracht en de genade van Christus door dienstvaardige engelen bij elke gelovige worden gebracht. Niemand is zo zondig, dat hij geen kracht, reinheid en rechtvaardigheid zou kunnen vinden in Jezus, die voor hem gestorven is. Jezus staat klaar om de zondaar van zijn kleren, die vol vlekken zijn en vuil zijn door de zonde, te ontdoen en hem met de witte klederen van gerechtigheid te bekleden. Hij biedt hen aan om te leven in plaats van te sterven.” —*Schreden naar Christus, blz. 63.*

C. Leg uit, hoe we tijdens deze reis versterkt worden. 1 Johannes 1:7; Galaten 5:16-17, 25.

“Zij, die wandelen in de wegen der wijsheid, hebben, zelfs in de vervolging, grote vreugde, want Hij, Die hun ziel liefheeft, gaat onzichtbaar naast hen. Bij iedere stap naar boven gevoelen zij duidelijker de aanraking van Zijn hand; bij iedere schrede vallen helderder stralen van heerlijkheid van de Ongeziene op hun pad; en hun lofliederen, die steeds hoger opklinken, stijgen omhoog en mengen zich met de liederen van de engelen voor de troon.” —*Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen, blz. 124.*

A. Wat zijn de voorwaarden voor aanvaarding door God? Jesaja 55:7; 44:22.

“God behandelt ons niet op dezelfde manier als waarop wij, als beperkte mensen, elkaar behandelen: Hij koestert gedachten van genade en liefde en het tederste medeleven.”
—*Schreden naar Christus*, blz. 63-64.

“Wie zich onder Gods bestraffing wil verootmoedigen en berouw wil tonen, zoals David dat deed, kan zeker zijn, dat er voor hem hoop is. Wie in geloof Gods beloften aanvaardt, zal vergiffenis ontvangen. De Here zal nooit een oprecht berouwvol mens wegzenden.”
—*Patriarchen en Profeten*, blz. 665.

B. Wat is de ware houding van onze hemelse Vader ten opzichte van allen, die zijn afgedwaald? Ezechiël 18:32; Lukas 15:18-20.

“Satan staat klaar om ons de heerlijke, goddelijke zegeningen te ontnemen. Hij wil de mens elk glimpje hoop en elke lichtstraal ontnemen. Maar u moet niet toelaten, dat hij dit doet. Leen uw oor niet aan de verleider, maar zeg: ‘Jezus stierf, opdat ik zou leven. Hij houdt van mij en wil niet, dat ik verloren zal gaan... De gelijkenis vertelt ons, hoe de zwerver ontvangen zal worden... (Zie Lukas 15:18-20. Maar hoe teer en aangrijpend deze gelijkenis ook mag zijn, toch wordt hierin de oneindige liefde van de hemelse Vader nog onvoldoende uitgedrukt. De Heer verklaart via Zijn profeet: ‘Ja, Ik heb u liefgehad met eeuwige liefde; *daarom heb Ik u getrokken in goedertierenheid*’ (Jeremia 31:3). Terwijl de zondaar nog ver verwijderd is van het huis van de Vader en zijn bezit verspilt in een vreemd land, gaat het hart van de Vader naar hem uit. En elk verlangen dat in het binnenste is gewekt om tot God terug te keren, is het gevolg van het zachte pleiten van Zijn Geest, die de afgewekene ertoe probeert te brengen, ja, hem smeekt en trekt om het liefdevolle hart van de Vader op te zoeken.” — *Schreden naar Christus*, blz. 64-65.

TERUGBLIK

vr 7 aug

1. Wat komt er in de ziel, wiens zonden vergeven zijn?
2. Waarom kon de verlamde man in Bethesda plotseling weer lopen?
3. Welke belofte ontvangen wij, wanneer we Christus als onze Verlosser aannemen?
4. Wat is het geheim van een overwinnend wandelen met Christus?
5. Beschrijf het contrast tussen Satans boosaardigheid en de verlossende liefde van de Vader.

De Beproeving van Discipelschap

Tekst om te onthouden: “Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden” (2 Korinthe 5:17).

Aanvullende studie: *Schreden naar Christus, hoofdstuk 7, blz. 67-78.*

“Het karakter wordt niet geopenbaard in goede daden of wandaden, die af en toe verricht worden, maar in de tendens, die blijkt uit onze woorden en daden van elke dag.” –*Schreden naar Christus, blz. 68.*

1. HET WERK VAN DE GEEST

zo 9 aug

A. Welke les leerde Christus door het proces van bekering te beschrijven? Johannes 3:5-8.

“Iemand is misschien niet in staat om de precieze tijd of plaats van zijn bekering aan te geven of om alle omstandigheden, waaronder het bekeringsproces zich afspeelde, helemaal na te gaan, maar dat wil niet zeggen, dat hij niet bekeerd kan zijn... De wind is onzichtbaar. Toch zijn de gevolgen van de wind duidelijk zichtbaar en voelbaar: Op deze wijze werkt de Geest van God in op het menselijk hart. Die regenererende kracht, die geen menselijk oog kan zien, doet in het innerlijk van de mens nieuw leven ontstaan: een nieuw wezen naar het beeld van God.” –*Schreden naar Christus, blz. 67.*

B. Welke veranderingen zullen er optreden in het leven van de werkelijk bekeerden? Romeinen 12:9-18; 2 Korinthe 5:17.

“Hoewel we zelf niets kunnen doen om onze harten te veranderen en om onszelf in overeenstemming te brengen met God, en hoewel we in geen enkel opzicht op onszelf of onze eigen goede werken moeten vertrouwen, zal toch ons leven openbaren of de genade van God in ons woont. In ons karakter, in onze gewoonten, in wat we nastreven, zal verandering gezien worden. Er zal een duidelijk en onbetwistbaar contrast zijn tussen wat geweest is en wat is... Het is waar, dat er uiterlijk sprake kan zijn van een correct gedrag zonder de vernieuwende kracht van Christus. Het verlangen naar invloed en de wens om door anderen gewaardeerd te worden, kan leiden tot een goed geordend leven. Het gevoel van eigen waarde kan ons ertoe brengen om de kwade schijn te vermijden. Een egoïstisch hart kan genereuze daden verrichten. Hoe kunnen we vaststellen, aan welke kant we staan? Wie bezit ons hart? Bij wie zijn onze gedachten?” –*Schreden naar Christus, blz. 67, 68.*

- A. Welke vruchten worden voortgebracht door degenen, die vervuld zijn met de Geest? Galaten 5:22-23.

“Wie een nieuw schepsel wordt in Christus, zal de ‘vruchten des Geestes’ voortbrengen... Van de dingen, die hij eens verafschuwde, houdt hij nu en hij haat nu de dingen, waarvan hij eens hield. Wie trots was en zelfverzekerd, krijgt een nederig hart. Wie verwaand en laatdunkend was, wordt ernstig en ingetogen. De dronkaard laat zijn gewoonten varen en wie het niet zo nauw nam, wordt gewetensvol. De lege gewoonten en het navolgen van de wereldse modeverschijnselen worden opzij geschoven. Een christen zoekt niet naar ‘uiterlijke versiering’, maar naar ‘de verborgen mens uws harten, met de onvergankelijke tooi van een zachtmoedige en stille geest’ (1 Petrus 3:3-4).” –*Schreden naar Christus*, blz. 68,69.

“De invloed van de Heilige Geest is het leven van Christus in de ziel. Het is niet zo dat wij Christus zien en met Hem spreken, maar Zijn Geest is overal dicht bij ons. Hij werkt in en door iedereen, die Christus aanneemt. Zij, die zich bewust zijn van de inwoning van de Geest, openbaren de vrucht van de Geest: liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, zachtmoedigheid, goedheid, geloof.” –*Bijbelcommentaar*; blz. 531.

- B. Wat is het bewijs van oprecht berouw? Ezechiël 33:14-15.

“Er is geen sprake van echt berouw, als er geen hervorming tot stand komt. Pas als de zondaar zijn beloften nakomt, teruggeeft, wat hij iemand ontnam, zijn zonden belijdt en God en zijn medemensen liefheeft, kan hij er zeker van zijn, dat hij uit de dood overgegaan is tot het leven. Als wij, als dwalende, zondige wezens, tot Christus gaan en deel krijgen aan Zijn vergevende genade, ontluikt de liefde in ons hart. Elke last wordt licht, want het juk, dat Christus ons oplegt, is licht. Plicht wordt een genoegen en een offer een reden tot blijdschap. De weg, die vóór die tijd in duisternis scheen te zijn gehuld, wordt nu verlicht door de stralen van de Zon der Gerechtigheid. Het lieflijke karakter van Christus zal in Zijn volgelingen worden herkend. Het was voor Hem een vreugde om Gods wil te doen. Liefde voor God, een ijveren voor Zijn heerlijkheid, was de overheersende kracht in het leven van de Zaligmaker. Het hart, dat niet toegewijd is, kan hiervan niet de bron zijn en kan dit niet voortbrengen. Dit is alleen te vinden in het hart, waarin Jezus regeert. ‘Wij hebben lief, omdat Hij ons eerst heeft liefgehad.’ (1 Johannes 4:19). In het hart, dat vernieuwd is door de goddelijke genade, is liefde het grondbeginsel van de daad. Het karakter wordt erdoor gevormd, de hartstochten worden erdoor beheerst, vijandschap wordt erdoor onderdrukt, en de gevoelens worden veredeld. Wanneer deze liefde gekoesterd wordt, wordt het leven aangenaam en gaat er een verfijnde invloed van uit.” –*Schreden naar Christus*, blz. 69-70.

- A. Welke gevaarlijke dwalingen zijn door veel zogenaamde christenen aangenomen? Filippensen 3:9; Romeinen 10:3; Jakobus 2:17.

“Voor twee fouten zullen Gods kinderen, vooral als ze er pas toe zijn gekomen op Zijn genade te gaan vertrouwen, zich moeten hoeden. Over de eerste is reeds gesproken, namelijk het zien op eigen werken en het vertrouwen, dat zij zelf iets kunnen doen om in overeenstemming te geraken met God. Wie probeert heilig te worden door de wet te houden in eigen kracht, probeert het onmogelijke. Alles wat de mens zonder Christus kan doen, is besmeurd met zelfzuchtigheid en zonde. Alleen de genade van Christus kan ons, door het geloof, heiligen. De andere fout, die daaraan tegenovergesteld maar daarom niet minder gevaarlijk is, is de mening, dat het geloof in Christus de mens ontslaat van het naleven van de verplichting om de wet te houden. Want, zo zegt men, omdat we alleen door het geloof deel krijgen aan de genade van Christus, hebben onze werken geen invloed op onze verlossing.” –*Schreden naar Christus*, blz. 70-71.

- B. Hoe maakt de belofte van het nieuwe verbond duidelijk, dat de genade van Christus ons niet ontslaat van gehoorzamen aan Gods wet? Hebrreeën 8:10; 10:16.

“In de wet van God wordt het wezen van God uitgedrukt. Het fundamentele beginsel van liefde krijgt in de wet gestalte. Daarom is de wet de basis van Zijn regering, zowel in de hemel als op de aarde. Als ons hart is vernieuwd naar het beeld van God, als de goddelijke liefde in ons is ingeplant, zal dan Gods wet niet ten uitvoer worden gebracht in ons leven? Wanneer het beginsel van de liefde in het hart is ingeplant, wanneer de mens is vernieuwd naar het beeld van Zijn Schepper, wordt de belofte van het nieuwe verbond werkelijkheid: ... (Zie Hebrreeën 10:16). En als de wet in het hart geschreven staat, zal deze dan niet vorm geven aan het leven? Gehoorzaamheid, dienst en toewijding in liefde, is het ware teken van discipel-zijn.” –*Schreden naar Christus*, blz. 71.

“God eist in deze tijd hetzelfde als Hij van het eerste mensenpaar in het paradijs eiste: volmaakte gehoorzaamheid aan Zijn geboden. Zijn wet blijft altijd dezelfde. De grote maatstaf van gerechtigheid, in het Oude Testament belicht, is in het Nieuwe Testament niet verlaagd. Het is niet het werk van het evangelie om de aanspraken van Gods heilige wet te verzwakken, maar om mensen daar te brengen, waar zij aan de geboden kunnen gehoorzamen. Het geloof in Christus, dat de mens redt, is niet hetzelfde als het door velen wordt voorgesteld. ‘Geloof, geloof,’ roepen zij; ‘geloof alleen in Christus, en u zult zalig worden. Dat is alles wat u moet doen’. Hoewel echt geloof volkomen op Christus vertrouwt voor zaligheid, zal het leiden tot volmaakte overeenstemming met Gods wet.” –*Bijbelkommentaar*, blz. 465-466.

- A. Wat wordt verwacht van kandidaten voor het eeuwige leven? 1 Johannes 5:2-3; 1 Korinthe 7:19.

“Als u uzelf aan Hem (Christus) geeft en Hem aanvaardt als uw Zaligmaker, wordt u, hoe zondig uw leven ook geweest mag zijn, ter wille van Hem als gerechtvaardigd aange-merkt. Het karakter van Christus neemt de plaats van uw karakter in, en u wordt door God aanvaard, alsof u nooit had gezondigd. Maar meer dan dit: Christus verandert het hart. Door het geloof woont Hij in uw hart. Door het geloof en door een voortdurende onderwerping van uw wil aan Hem, moet u deze verbinding in stand houden. Zo lang u dit doet, zal Hij u er toe aanzetten om dát te willen doen, wat volgens Zijn wil is. U kunt dus zeggen: 'En voor zover ik nu (nog) in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, die mij heeft liefgehad en Zich voor mij heeft gegeven' (Galaten 2:20). En zo sprak Jezus ook tot Zijn discipelen: 'Gij zijt het niet, die spreekt, doch het is de Geest uws Vaders, die in u spreekt'. (Matthéüs 10:20). Als Christus in u werkt, zult u dezelfde Geest openbaren en dezelfde werken doen, werken van gerechtigheid en gehoorzaamheid. We hebben dus vanuit onszelf geen enkele reden om op te scheppen. We hebben geen aanleiding om onszelf te verheffen. Onze enige reden tot hoop is de gerechtigheid, die Christus ons heeft toegerekend, en datgene, dat door Zijn Geest in en door ons gedaan wordt.” —*Schreden naar Christus*, blz. 74.

- B. Hoewel de Heer voor allen de voorziening heeft getroffen om de verlossing te verkrijgen, waarom missen sommigen dan de weg? Efeze 2:8-9; Handelingen 4:12; Romeinen 9: 30-33.

“Het geloof ontslaat de mens niet van zijn verantwoordelijkheid, maar juist door het geloof krijgen wij deel aan Christus' genade, die ons in staat stelt om gehoorzaam te zijn... Dat zogenaamde geloof in Christus, dat voorgeeft de mens te verlossen van plicht tot gehoorzaamheid aan God, is geen geloof, maar een blijk van arrogantie. 'Want door genade zijt gij behouden, door het geloof'. Maar het geloof is 'indien het niet met werken gepaard gaat... op zichzelf genomen, dood' (Efeze 2:8; Jakobus 2:17). Jezus zei van Zichzelf, voordat Hij naar de aarde kwam: 'Ik heb lust om Uw wil te doen, Mijn God, Uw wet is in Mijn binnenste.' (Psalm 40:9). En vlak voordat Hij weer naar de hemel opsteeg, verklaarde Hij: 'gelijk Ik de geboden Mijns Vaders bewaard heb en blijf in Zijn liefde' (Johannes 15:10). De Schrift zegt: 'Hieraan onderkennen wij, dat wij Hem kennen, indien wij Zijn geboden bewaren... Wie zegt, dat hij in Hem blijft, behoort ook zelf zó te wandelen als Hij gewandeld heeft' (1 Johannes 2:3-6). 'Daar ook Christus voor u geleden heeft en u een voorbeeld heeft nagelaten, opdat gij in Zijn voetstappen zoudt treden' (1 Petrus 2:21).” —*Schreden naar Christus*, blz. 71-72, 72-73.

A. Hoe leefde de apostel Paulus een overwinnend leven? 1 Korinthe 15:30-31.

“Door het geloof en door een voortdurende onderwerping van uw wil aan Hem, moet u deze verbinding in stand houden. Zo lang u dit doet, zal Hij u ertoe aanzetten om dát te willen doen, wat volgens Zijn wil is.” —*Schreden naar Christus*, blz. 74.

“Als mens ontwikkelde Christus een volmaakt karakter, en Hij biedt dit karakter ons aan. ‘Al onze gerechtigheden zijn als een wegwerpelijke kleed’ (Jesaja 64:6). Alles wat wij van onszelf kunnen doen, is verontreinigd door de zonde. Maar Gods Zoon is geopenbaard om onze zonde weg te nemen, en in Hem is geen zonde... Maar Christus gehoorzaamde elk voorschrift van de wet. Van Zichzelf heeft Hij gezegd: ‘Ik heb lust om Uw wil te doen, Mijn God, Uw wet is in Mijn binnenste.’ (Psalm 40:9)... Door Zijn volmaakte gehoorzaamheid heeft Hij het voor ieder mens mogelijk gemaakt Gods geboden te gehoorzamen. Als wij ons aan Christus onderwerpen, wordt ons hart één met Zijn hart, onze wil gaat op in Zijn wil, onze geest wordt één met Zijn geest, en onze gedachten worden aan Hem onderworpen. Wij leiden Zijn leven. Dit wordt bedoeld met het dragen van het kleed van Zijn gerechtigheid.” —*Lessen uit het Leven van Alledag*, blz. 191.

B. Welke vreugde uitte de psalmist in zijn eigen leven? Psalm 119:97.

“Er is een onderscheid, dat we in gedachten moeten houden, als we over geloof spreken. Er is een soort ‘geloof’, dat in geen enkel opzicht met echt geloof te maken heeft. Het bestaan van God en Zijn kracht, het feit dat Zijn Woord waarheid is, zijn dingen, die zelfs de satan en zijn aanhangers in hun hart niet ontkennen. De Bijbel zegt: ‘Dat geloven de boze geesten ook en zij sidderen’. Maar dat is geen echt geloof (Jakobus 2:19). Alleen als er niet slechts geloof is in Gods Woord, maar ook onderwerping van Zijn wil, als het hart aan Hem is overgegeven, het gevoel op Hem gericht is, is er sprake van geloof, geloof dat door liefde werkt en het innerlijk reinigt. Door dit geloof wordt het hart vernieuwd naar het beeld van God.” —*Schreden naar Christus*, blz. 74-75.

TERUGBLIK

vr 14 aug

1. Beschrijf het bewijs van bekering.
2. Wat is het contrast tussen de oude mens en de nieuwe mens?
3. Beschrijf twee gevaren, die we in ons geestelijk leven moeten vermijden.
4. Wat is de plaats van gehoorzaamheid, wanneer we onder genade leven?
5. Welke gedachten, verlangens en motieven worden gekoesterd, wanneer Christus in het hart woont?

Opgroeien in Christus

Tekst om te onthouden: “Om de treurigen Sions te beschikken dat hun gegeven wordt sieraad voor as, vreugdeolie voor treurigheid, het gewaad des lofs voor een benauwde geest; opdat zij genoemd worden eikenbomen der gerechtigheid, een planting des Heeren, opdat Hij verheerlijkt wordt” (Jesaja 61:3).

Aanvullende studie: *Schreden naar Christus, hoofdstuk 8, blz. 79-90.*

“Om een heilig leven te kunnen leiden, bent u afhankelijk van Christus, zoals een tak voor zijn groei en vruchtbaarheid afhankelijk is van de stam, waarmee hij verbonden is.” –*Schreden naar Christus, blz. 81.*

1. SLEUTELS TOT GROEI

zo 16 aug

- A. Hoe illustreert de Schrift de christelijke ontwikkeling? Jesaja 61:3; 1 Petrus 2:2; Efeze 4:14-15; Markus 4:26-27.

“Alle wijsheid en kundigheid, waarover de mens beschikt, is niet in staat om zelfs het kleinste voorwerp in de natuur tot leven te brengen. Alleen door het leven, dat van God afkomstig is, en dat God Zelf toebedeelt, kunnen planten of dieren leven. En ook alleen door het leven, dat van God komt, kan het geestelijk leven in het menselijk hart worden gewekt.” –*Schreden naar Christus, blz. 79.*

- B. Wat illustreert onze afhankelijkheid van Christus voor groei en ontwikkeling? Hosea 14:5-7; 1 Korinthe 3:6-7.

“In de onmeetbare gave van Zijn Zoon heeft God de gehele wereld omgeven met een krans van genade. Deze is even echt als de dampkring rond de aardbol. Allen, die verkiezen om deze levengevende atmosfeer in te ademen, ontvangen het leven en groeien op tot volwassen mannen en vrouwen in Christus Jezus. Zoals de bloem zich richt naar de zon, zodat de heldere stralen zijn schoonheid en symmetrie vergroten, moeten wij ons richten (naar de Zon der Gerechtigheid, opdat het licht van de hemel op ons mag schijnen en ons karakter zich mag ontwikkelen) naar het beeld van Christus.” –*Schreden naar Christus, blz. 80-81.*

- A. Welk belangrijk punt benadrukte onze Heer aan Zijn discipelen vlak voordat Hij Zijn aardse bediening beëindigde? Johannes 15:4-7.

“Velen hebben de gedachte, dat zij een deel van het werk zelf moeten doen. Zij hebben hun vertrouwen gevestigd op Christus, wat de vergeving van hun zonden betreft, maar nu proberen zij in eigen kracht op de juiste manier te leven. Zulke pogingen lopen op niets uit. Jezus zegt: ‘Zonder Mij kunt u niets doen’. Onze groei in genade, onze vreugde en onze bruikbaarheid: het is allemaal afhankelijk van onze band met Christus. Het is alleen door middel van contact met Hem, dagelijks en ieder uur; door in Hem te blijven, dat wij in genade kunnen toenemen. Hij is niet alleen de oorsprong van ons geloof, maar ook degene die het volmaakt. Christus is de eerste en de laatste, altijd. Hij moet bij ons zijn, niet alleen aan het begin en aan het einde van onze reis, maar bij elke stap onderweg.” –*Schreden naar Christus, blz. 81-82.*

“Als u bereid bent om zachtmoedigheid en nederigheid van hart te leren in de school van Christus, zal Hij u beslist rust en vrede geven. Het is een vreselijke strijd om uw eigen wil en weg op te geven. Maar als u deze weg hebt geleerd, zult u rust en vrede vinden. Trots, zelfzucht en eerzucht moeten overwonnen worden; uw wil moet opgaan in de wil van Christus. Het hele leven kan één constant liefdevol offer; elke daad een manifestatie en elk woord een uiting van liefde zijn. Zoals het leven van de wijnstok circuleert door de stam en de takken, afdaalt in de kleinste haarwortels en tot in het bovenste blad reikt, zal de genade en liefde van Christus overvloedig branden in de ziel en leven zenden naar elk deel van het wezen, elke handeling van lichaam en geest doordringen.” –*Bijbelcommentaar, blz. 325.*

- B. Wat is het geheim van groeien in Christus? Kolossensen 2:6; Hebreeënen 10:38.

“U hebt uzelf aan God gegeven om helemaal van Hem te zijn, om Hem te dienen en te gehoorzamen, en u hebt Christus als uw Zaligmaker aangenomen. U was zelf niet in staat om verzoening te bewerkstelligen voor uw zonden en om uw hart te veranderen. Maar u hebt uzelf aan God overgegeven, want u was ervan overtuigd, dat Hij ter wille van Christus dat allemaal voor u had gedaan. Door het *geloof* werd u Christus' eigendom, en door het geloof moet u nu opgroeien in Hem. Het is een zaak van geven en nemen. U moet alles *geven*, uw hart, uw wil, uw dienstwilligheid. U moet uzelf aan Hem geven in het gehoorzamen aan al Zijn eisen. Maar u moet tegelijk alles ontvangen: Christus, Zijn zegeningen in uw hart, uw sterkte, uw gerechtigheid, uw eeuwige Helper, om kracht te krijgen om te gehoorzamen.” –*Schreden naar Christus, blz. 82.*

A. Wat is de eerste plicht van Gods kinderen aan het begin van elke dag? Psalm 5:4.

“Wijd uzelf 's morgens aan God. Doe dat het allereerste. Laat uw gebed zijn: 'Aanvaard mij, Heer; helemaal als de Uwe. Ik leg al mijn plannen aan Uw voeten. Gebruik mij vandaag in Uw dienst. Blijf bij mij, en laat al mijn werk in U gedaan worden'. Dit is een dagelijkse aangelegenheid. Wijd uzelf elke morgen, voor het begin van een nieuwe dag, aan God. Onderwerp al uw plannen aan Hem met de bereidheid om ze, naar gelang Zijn voorzienigheid aangeeft, op te geven of uit te voeren. Zo kunt u elke dag uw leven in Gods handen leggen en zal uw leven meer en meer gevormd worden naar het voorbeeld van Christus.” –*Schreden naar Christus*, blz. 82-83.

B. Welke uitnodiging doet Christus dagelijks? Matthéüs 11:28-29.

“Een leven in Christus is een leven vol rust. Misschien is er geen gevoel van extase, maar er is wel een blijvend, vredig vertrouwen. Uw hoop is niet gevestigd op uzelf, maar op Christus. Uw zwakheid is gekoppeld aan Zijn kracht, uw onwetendheid aan Zijn wijsheid, uw zwakheid aan Zijn blijvende macht. U moet dus niet zien op uzelf, en uw gedachten moeten zich niet met uzelf bezighouden, maar u moet zien op Christus. Laat uw geest zich bezighouden met Zijn liefde en met de schoonheid en volmaaktheid van Zijn karakter: Christus in Zijn vernedering, Christus in Zijn zuiverheid en heiligheid, Christus in Zijn oneindige liefde, dat is het onderwerp voor meditatie. Als u Hem liefhebt, en in volledige afhankelijkheid van Hem Zijn voorbeeld volgt, wordt u naar Zijn beeld veranderd.” –*Schreden naar Christus*, blz. 83.

C. Wat is de sleutel om vrede van gemoed te ervaren? Jesaja 26:3-4; 30:15.

“Zij, die Christus aan Zijn woord houden en hun ziel aan Zijn hoede overgeven, hun leven aan Zijn voorschriften, zullen vrede en rust vinden. Niets in de wereld kan hen bedroeven, wanneer Jezus hen verheugd maakt door Zijn aanwezigheid. In volkomen berusting ligt volkomen rust... Ons leven lijkt misschien verward, maar wanneer we onszelf toevertrouwen aan de wijze Meester, zal Hij vorm geven aan leven en karakter tot Zijn heerlijkheid... Daar wij door Jezus de rust binnengaan, begint de hemel hier reeds. We geven gehoor aan Zijn uitnodiging: ‘Komt, leer van Mij’, en door zo te komen, maken wij een begin met het eeuwige leven.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 281.

- A. Wat is het gevolg van uw gedachten te laten verblijven bij Jezus in plaats van naar uzelf te kijken? 2 Korinthe 3:18.

“Door voortdurend met het oog des geloofs op Jezus te zien, zullen wij kracht ontvangen. God zal de kostbaarste openbaringen geven aan Zijn volk, dat daar naar hongert en dorst. Zij zullen ontdekken, dat Christus een persoonlijke Heiland is. Wanneer zij zich voeden met Zijn Woord, bemerken ze, dat het geest en leven is. Het woord vernietigt de natuurlijk, aardse natuur en schenkt een nieuw leven in Christus Jezus. De Heilige Geest komt tot de ziel als een Trooster. Door de hervormende macht van Zijn genade wordt het beeld van God in de discipel weergegeven; hij wordt een nieuw schepsel. Liefde neemt de plaats in van haat, en het hart ontvangt de goddelijke gelijkenis.” —*De Wens der Eeuwen*, blz. 336-337.

“Als de geest van de mens op het eigen-ik is gericht, is hij afgewend van Christus, de Bron van kracht en leven. Daarom probeert de satan onafgebroken de aandacht af te houden van de Zaligmaker, om zo de eenheid en de band met Christus te voorkomen. De plezierige dingen van de wereld, de zorgen van het leven, moeilijkheden en verdriet, de fouten van anderen, of uw eigen fouten en tekortkomingen, op één van deze of op al deze dingen probeert hij uw aandacht te richten. Laat u niet verleiden door zijn slimheid. Te vaak brengt hij velen, die echt gewetensvol zijn en die voor God willen leven, ertoe om zich bezig te houden met eigen fouten en zwakheden. Door hen van Christus te scheiden, hoopt hij de overwinning te behalen. We moeten ons eigen-ik niet tot middelpunt maken en vol angst en zorg zijn over de vraag of we behouden zullen worden. Dat alles is er de oorzaak van dat het hart zich afwendt van de Bron van onze kracht. Laat God over uw hart waken en geloof in Hem. Spreek over Jezus en denk aan Hem. Laat uw eigen-ik in Hem opgaan.” —*Schreden naar Christus*, blz. 84.

- B. Wat kunnen we leren van de verandering, die de discipelen ondergingen, nadat ze met Christus dagelijks zendingswerk hadden verricht? Handelingen 4:13.

“Als we steeds naar Hem (Jezus) kijken, worden we veranderd ‘naar hetzelfde beeld van heerlijkheid tot heerlijkheid, immers door de Here, die Geest is’ (2 Korinthe 3:18). Op deze manier kwamen de discipelen zo ver, dat zij op hun dierbare Zaligmaker gingen lijken. Als de discipelen naar Jezus’ woorden luisterden, beseften zij, dat zij Hem nodig hadden. Zij zochten en zij vonden en zij volgden Hem. Zij waren bij Hem in hetzelfde huis, aan tafel, in eenzaamheid, in het veld. Zij waren bij Hem, als leerlingen bij hun Meester, en ontvingen dagelijks van Zijn lippen lessen over de heilige waarheid. Zij zagen op Hem, zoals dienaren op hun heer zien, om te horen, wat hun plicht was. Deze discipelen waren mannen ‘zoals wij’ (Jakobus 5:17). Zij waren verward in dezelfde strijd tegen de zonde als wij. Zij hadden dezelfde genade nodig om een heilig leven te kunnen leiden.” —*Schreden naar Christus*, blz. 86-87.

- A. Welke wonderbare belofte heeft Jezus achtergelaten voor Zijn volgelingen, die de uitdagingen van een vijandige wereld het hoofd moeten bieden? Matthéüs 28:20.

“Toen Christus ten hemel voer, bleef het gevoel van Zijn tegenwoordigheid bij Zijn volgelingen achter. Het was een persoonlijke tegenwoordigheid, vol van liefde en licht. Jezus, de Zaligmaker, die met hen had gewandeld en gepraat en met hen had gebeden, die tot hun hart gesproken had met de boodschap van hoop en troost, was van hen weggenomen naar de hemel, terwijl Hij nog een tijding van vrede op de lippen had. De klank van Zijn stem werd teruggekaatst, toen de wolke van engelen Hem omhulde: ‘En zie, Ik ben met u al de dagen, tot aan de voleinding der wereld’ (Matthéüs 28:20).”
—*Schreden naar Christus, blz. 88.*

- B. Welke belangrijke instructie gaf Jezus aan Zijn discipelen, zodat ze zouden weten wat te doen in tijden van nood? Johannes 16:23-24; 14:16-18.

“Toen zij na de hemelvaart bij elkaar kwamen, wilden zij graag hun verlangens aan God voorleggen in de naam van Jezus... Zij hieven de hand van het geloof steeds verder omhoog, met een machtig argument: ‘Christus Jezus is de gestorvene, wat meer is, de opgewekte, die ter rechterhand Gods is, die ook voor ons pleit’ (Romeinen 8:34). Het Pinksterfeest bracht de tegenwoordigheid van de Trooster, van wie Christus had gezegd: ‘Hij zal in u zijn’. En ook had Hij gezegd: ‘Het is beter voor u, dat Ik heenga. Want indien Ik niet heenga, kan de Trooster niet tot u komen, maar indien Ik heenga, zal Ik Hem tot u zenden’. (Johannes 14:17; 16:7. Voortaan zou de Geest van Christus voortdurend wonen in de harten van Zijn kinderen. Hun band met Hem was nog nauwer als in de tijd, dat Hij in eigen persoon bij hen was. Het licht en de liefde en de kracht van de Christus, die in hen woonde, straalde door hen heen, zodat de mensen, die hen zagen, zich verwonderden en ‘zij herkenden hen, dat zij met Jezus geweest waren’. (Handelingen 4:13).”
—*Schreden naar Christus, blz. 88, 89.*

TERUGBLIK

vr 21 aug

1. Als we net als planten groeien, waarom hebben we dan hulp van de hemel nodig?
2. Wat hebben wij nodig om in de Geest te groeien, net zoals planten regen nodig hebben om te groeien?
3. Wat maakt dagelijkse toewijding belangrijk voor ons persoonlijk?
4. Waarom wil God, dat we ons ik uit onze gedachten zetten en altijd aan Jezus denken?
5. Welke belofte moet een dagelijkse realiteit zijn in het leven van elke gelovige?

Het werk en het Leven

Tekst om te onthouden: “Maar zovelen Hem aangenomen hebben, die heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven” (Johannes 1:12).

Aanvullende studie: *Schreden naar Christus, hoofdstuk 9, blz. 91-100.*

“De geest, die we zien in Christus’ zelfopofferende liefde, is de geest, die de hemel doortrekt, en is de wezenlijke kern van het geluk, dat daar heerst. Dit is de geest, die de volgelingen van Christus behoren te bezitten. Het is het werk dat zij moeten verrichten.” –*Schreden naar Christus, blz. 91.*

1. HET LEVEN EN HET LICHT

zo 23 aug

A. Wat wordt door het natuurlijke hart genegeerd, en met welk gevolg? Johannes 1:4-5.

“God is de bron van leven, licht en vreugde voor het heelal. Zijn zegeningen stromen naar al Zijn schepselen, zoals de zonnestralen verspreid worden door de zon en stromen water omhoog kolken uit een bron. En overal waar het leven van God in de harten van de mensen aanwezig is, stroomt het vol liefde en zegen verder naar anderen.” –*Schreden naar Christus, blz. 91.*

B. Wat zal er in iemands leven gezien worden, als de liefde van Christus in het hart gekoesterd wordt? 2 Korinthe 2:14-15; 5:14.

“Als de liefde van Christus in het hart als iets kostbaars is verborgen, is deze als een aangename geur, die niet verborgen kan blijven. De heilige invloed zal door allen met wie we in aanraking komen, worden gevoeld. De Geest van Christus in het hart is als een bron in de woestijn. Iedereen wordt erdoor verfrist en hij maakt hen, die op het punt stonden om verloren te gaan, dorstig naar het water des levens.” —*Schreden naar Christus, blz. 92.*

“Laat de wereld zien, dat wij niet zelfzuchtig in beslag genomen worden door onze eigen belangen, omdat wij verlangen, dat anderen zullen delen in onze zegeningen en voorrechten. Laat hun zien, dat onze godsdienst ons niet ongevoelig of uitgerekend maakt. Laten allen, die belijden Christus gevonden te hebben, dienen zoals Hij dat deed voor het welzijn van de mensen.” –*De Wens der Eeuwen, blz. 120.*

- A. In welke behoefte is voorzien, als we Jezus als onze Verlosser aannemen? Johannes 1:12-13; 1 Korinthe 1:4-5; Romeinen 5:1-2.

“Zo zullen ook degenen, die deelhebben aan de genade van Christus, er niet tegen op zien om welk offer ook te brengen, opdat anderen voor wie Hij eveneens stierf, mogen delen in de hemelse gave. Zij zullen al het mogelijke doen om de wereld tot een betere plaats te maken om in te verblijven. Deze geest is het zekere resultaat van een echte innerlijke ommekeer. Zodra men tot Christus is gekomen, wordt er in het hart een verlangen geboren om aan anderen door te geven wat voor dierbare vriend men in Jezus heeft gevonden. Men kan de reddende en heiligende waarheid niet voor zichzelf houden. Als we bekleed zijn met de gerechtigheid van Christus en als we vervuld zijn van de vreugde van Zijn inwonende Geest, zullen we niet in staat zijn om te zwijgen. Als we hebben ervaren en hebben ontdekt, dat de Heer goed is, hebben we iets om verder te vertellen. Wij zullen anderen uitnodigen om in Zijn nabijheid te komen, net als Filippus deed, toen hij de Zaligmaker had gevonden.” –*Schreden naar Christus*, blz. 93.

- B. Wat is de raad van de apostel Paulus, wanneer we met problemen en moeilijkheden worden geconfronteerd? Hebreeën 4:16.

“Jezus kent de behoeften van Zijn kinderen en Hij luistert graag naar hun gebeden. Laten de kinderen de wereld en alles wat hun gedachten van God zou afleiden, buitensluiten en laat hen voelen, dat ze alleen met God zijn, dat Zijn oog in het diepste van hun hart kijkt en het verlangen van de ziel leest, en dat ze met God mogen spreken.” –*Sons and Daughters of God*, blz. 121.

- C. Eens als we een kind van God worden, wat hebben we dan te danken aan anderen? Romeinen 1:14-15.

“In welk opzicht was Paulus een schuldenaar, beide van Joden en Grieken? Aan hem, zoals aan elke discipel van Christus was de opdracht gegeven: ‘Gaaf dan henen, maakt al de volken tot Mijn discipelen, en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes, en leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb. En zie, Ik ben met u al de dagen, tot aan de voleinding der wereld’. Door het aanvaarden van Christus, aanvaardde Paulus deze opdracht. Hij beseftte, dat op hem de verplichting rustte om voor alle klassen van mensen te werken, voor Jood en niet-Jood, geleerd en ongeleerd, voor mensen op vooraanstaande posities en voor hen in de nederigste plaatsen in het leven.” –*Bijbelcommentaar*; blz. 456.

- A. Als de Heilige Geest in ons hart is, wat zal dan één van onze eerste daden zijn? Johannes 1:41-42.

“We zullen proberen om die dingen, die Christus en de onzichtbare werkelijkheid van de komende wereld aantrekkelijk maken, aan hen voor te houden. Er zal een intens verlangen zijn om het pad te volgen dat Jezus ging. Het zal onze liefste wens zijn, dat de mensen om ons heen het Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt (Johannes 1:29), zullen zien. De poging om zegen te brengen aan anderen, heeft tot gevolg dat we zelf zegen ontvangen. Dat was Gods bedoeling, toen Hij ons een aandeel gaf in het verlossingsplan. Hij heeft aan de mensen het voorrecht geschonken, dat zij deel kunnen krijgen aan de goddelijke natuur, en dat zij op hun beurt zegen kunnen verspreiden in het belang van hun medemens. Dit is de grootste eer, de grootste vreugde, die God aan de mensen kon geven. Wie deelneemt aan deze werken van liefde, komt heel dicht bij zijn Schepper. God had het brengen van de evangelieboodschap en het doen van liefdede werken kunnen opdragen aan de hemelse engelen. Hij had andere methoden kunnen gebruiken om Zijn doelstellingen te bereiken. Maar in Zijn oneindige liefde was het Zijn wens om ons tot Zijn medewerkers te maken, samen met Christus en de engelen, opdat we zouden delen in de zegeningen, de vreugde en de geestelijke verheffing die het gevolg zijn van deze onzelfzuchtige dienst. We kunnen met Christus meevoelen, doordat wij meedelen in Zijn lijden. Elke zelfopofferende daad ter wille van anderen versterkt de geest van weldadigheid in het hart van de gever, en brengt hem in nauwer contact met de Verlosser van de wereld. Die ‘om uwentwil arm is geworden, terwijl Hij rijk was, opdat gij door Zijn armoede rijk zoudt worden’ (2 Korinthe 8:9). En alleen als we op deze wijze de goddelijke bedoeling van ons bestaan waarmaken, kan het leven een zegen voor ons betekenen.” —*Schreden naar Christus, blz. 93-94.*

- B. Welk voorbeeld van Christus moet ons leiden in onze relaties met familieleden en buren? Galaten 6:9-10; Johannes 9:4.

“Als u bereid bent om aan het werk te gaan op de manier, zoals Christus dat van Zijn discipelen verwacht, en zielen voor Hem wint, zult u de behoefte voelen aan een diepere ervaring en een grotere kennis van de goddelijke dingen, en zult hongeren en dorsten naar de gerechtigheid. U bidt tot God met uw gehele hart. Uw geloof zal versterkt worden, en u zult met diepe teugen kunnen drinken uit de bron van de zaligheid. De tegenstand en de moeilijkheden, die u ontmoet, zullen u aanzetten tot Bijbelstudie en gebed. U zult groeien in de genade en in de kennis van Christus, en u zult een rijke ervaring doormaken.” —*Schreden naar Christus, blz. 96.*

- A. Noem één groot gevaar voor ons als leden van de gemeente vandaag. Maleáchi 3:8-10.

“Op dit moment is het grootste gevaar van (Sabbatvierende Adventisten) in hun opeenstapeling van bezittingen. Sommigen vergroten voortdurend hun zorgen en arbeid; ze worden overbelast. Het gevolg is, dat God en de behoeften van Zijn zaak bijna door hen vergeten worden; ze zijn geestelijk dood. Van hen wordt verwacht, dat ze een offer aan God brengen, een offergave. Een offer neemt niet toe, maar neemt af en wordt verbruikt... Veel van de middelen onder ons volk blijken alleen maar schadelijk te zijn voor degenen, die eraan vasthouden.” —*Testimonies for the Church*, vol. 1, blz. 492.

- B. Welke christelijke deugden helpen gelovigen om te groeien in genade en kennis van de Heer Jezus Christus? 1 Petrus 4:8-10 ; Hebreeëen 13:2.

“Het voorrecht, geschonken aan Abraham en Lot, wordt ons niet onthouden. Door gastvrij te zijn tegenover Gods kinderen, kunnen ook wij Zijn engelen in onze woningen ontvangen. Zelfs in onze tijd betreden engelen in menselijke gedaante de huizen der mensen, en worden door hen geherbergd. En christenen, die leven in het licht van Gods aangezicht, worden altijd vergezeld door ongeziene engelen, en deze heilige wezens laten in onze woningen een zegen achter.” —*Uit de Schatkamer der Getuigenissen* 2, blz. 599.

- C. Welke behoefte moeten gelovigen vandaag de dag vervullen? 2 Korinthe 10:16.
“De leden van onze gemeenten kunnen een werk volbrengen, dat ze nog maar nauwelijks begonnen zijn. Niemand moet naar nieuwe plaatsen verhuizen enkel om werelds gewin; maar waar er een mogelijkheid is om in het levensonderhoud te voorzien, laat dan gezinnen, die goed geworteld zijn in de waarheid, één of twee gezinnen per plaats, zich daar vestigen om als zendelingen te werken. Ze moeten een liefde voor zielen voelen, een last om te werken voor hen en moeten studeren om hen tot de waarheid te brengen. Ze kunnen onze publicaties verspreiden, bijeenkomsten houden in hun huizen, hun burens leren kennen en hen uitnodigen om naar deze bijeenkomsten te komen. Zo kunnen ze hun licht laten schijnen in goede werken.” —*Testimonies for the Church*, vol. 8, blz. 245.

“Reeds lang heeft God gewacht of de geest van het dienen van de gemeente bezit zal nemen, zodat iedereen overeenkomstig Zijn bekwaamheden voor Hem zal werken. Wanneer de leden van Gods gemeenten het hun toegemeten werk doen, in vervulling van de evangelie opdracht, in de noodlijdende velden thuis en in den vreemde, zal de gehele wereld spoedig gewaarschuwd zijn en zal de Here Jezus met grote kracht en heerlijkheid naar deze aarde weerkomen.” —*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 83.

- A. Wat wordt er verwacht van al degenen, aan wie het Evangelie is toevertrouwd, en in het bijzonder de medewerkers? 1 Korinthe 4:1-2; Openbaring 2:10.

“Het is het voorrecht van de wachters op de muren van Sion om zo dicht bij God te leven en zo ontvankelijk te zijn voor de indrukken van Zijn Geest, dat Hij door hen kan werken om zondaars te waarschuwen voor hun gevaar en hen te wijzen op de veilige plaats. Uitverkoren door God, verzegeld met het bloed van de toewijding, moeten zij mannen en vrouwen redden van de dreigende ondergang. Trouw moeten zij hun medemensen waarschuwen voor de zekere gevolgen van overtreding, en trouw moeten zij de belangen van de gemeente beschermen.” –*Gospel Workers*, blz. 15.

- B. Welk voorbeeld gaf Daniël aan de hedendaagse jeugd? Daniël 1:8, 15.

“De Heer wilde ons een les leren uit de ervaring van Daniël. Er zijn velen, die machtige mannen kunnen worden als ze, net als deze trouwe Hebreër; op God zouden vertrouwen voor genade om te overwinnen, en voor kracht en bekwaamheid in hun werk. Daniël toonde de meest volmaakte hoffelijkheid, zowel jegens de ouderen als jegens de jongeren. Hij stond als een getuige voor God en streefde ernaar zo'n weg te gaan, dat hij zich niet hoefde te schamen voor de hemel, die zijn woorden zou horen of zijn werken zou aanschouwen. Toen Daniël was gevraagd deel te nemen aan de luxe van de koninklijke tafel, vluchtte hij niet in een begeerte, noch uitte hij de vastberadenheid om te eten en te drinken zoals hij wilde. Zonder een woord van verzet te spreken, legde hij de zaak voor aan God. Hij en zijn metgezellen zochten wijsheid van de Heer; en toen ze na een ernstig gebed naar voren kwamen, was hun besluit genomen. Met ware moed en christelijke hoffelijkheid legde Daniël de zaak voor aan de officier die de leiding over hen had, met het verzoek dat hun een eenvoudig dieet verleend werd. Deze jongeren voelden, dat hun godsdienstige principes op het spel stonden en vertrouwden op God, die ze liefhadden en dienden.” –*Testimonies to Ministers*, blz. 263.

TERUGBLIK

vr 28 aug

1. Welke toestand van de wereld maakte het noodzakelijk, dat God er licht in bracht?
2. Welke wonderbaarlijke verandering zal er gezien worden in het leven van gelovigen?
3. Wat moet het antwoord zijn, wanneer een zegen is ontvangen?
4. Beschrijf een aantal manieren, waarop ieder van ons anderen kan dienen.
5. Hoe is Daniël's trouw een inspiratie voor mij?

Bijbelse Zending Opleidingsschool in de Filippijnen

Als we herinnerd worden aan de grote opdracht om de hele wereld in te gaan en discipelen te maken, moeten we in actie komen. De Bijbelse Zending Opleidingsschool is een instelling, die zich toelegt op het voorbereiden en toerusten van werkers voor de wijngaard van de Heer. Sinds de oprichting in februari 1984 is deze school een baken van geloof geweest, dat de harten en geesten vormt van hen, die ernaar verlangen het evangelie te verspreiden onder alle volken. Veel studenten, die het tweejarige zending opleidingsprogramma van deze instelling hebben afgerond om zendelingen in het buitenland te worden, zijn sommigen leiders en predikanten, die de boodschap van verlossing verspreiden over de dichtbevolkte eilanden van de Filippijnen.

De Bijbelse Zending Opleidingsschool, gevestigd in Cabatang, Tiaong, provincie Quezon, Filippijnen, heeft zich onvermoeibaar ingezet om een solide Bijbelse basis te leggen voor aspirant-zendelingen, zowel in de Filippijnen als in de Pacific regio. Deze faciliteit biedt studenten een plaats om te verblijven, Engels te leren en opgeleid te worden tot zendelingen, colporteurs, gezondheidswerkers en bestuurders, functies die hard nodig zijn in dit land en andere landen. Het dient tevens als locatie voor opleidingen, seminars, jeugd bijeenkomsten en conferenties.

Naarmate het reformatie werk in de Filippijnen groeit, zijn uitbreiding en verbetering van deze faciliteit dringend nodig, zodat deze Gods zaak ook in de toekomst kan blijven dienen. In het licht van deze behoeften zijn er plannen om hier in dit gebouw een Generale Conferentie Zitting te houden. Wat een zegen zou het zijn om deze bijeenkomst van gelovigen te mogen ontvangen, waar visies voor evangelisatie en geestelijke opleving centraal zullen staan!

Uw genereuze Eerste Sabbatschool Gaven vandaag zullen een instrument zijn bij het bouwen van de broodnodige uitbreiding van deze instelling. Als wij geven, laten we denken aan de woorden van 2 Korinthe 9:7: "Een ieder doe, gelijk hij in zijn hart voormeemt; niet uit droefheid of gedwongen, want God heeft een blijmoedige gever lief."

Moge uw giften deze school verheffen, haar missie ondersteunen en werkers voortbrengen, die bereid zijn het eeuwige evangelie te verkondigen. Laten we met geloof en vreugde geven, in de wetenschap dat onze bijdragen eeuwige vruchten zullen dragen voor Gods koninkrijk.

Dank u wel, en moge de Heer u rijkelijk zegenen als u geeft!

Uw broeders en zusters in de Filippijnen

Het Kennen van God

Tekst om te onthouden: "Wie is wijs? Die neme deze dingen waar, en dat zij verstandig letten op de goedertierenheden des Heeren" (Psalm 107:43).

Aanvullende studie: *Schreden naar Christus, hoofdstuk 10, blz. 101-110.*

"In het kennen van God hebben alle ware kennis en waarachtige ontwikkeling hun oorsprong."
–*Karaktervorming, blz. 14.*

1. GOD OPENBAART ZICHZELF

zo 30 aug

- A. Door welke dingen in deze wereld probeert de Heer de mensen tot Zich te trekken? Psalm 19:1-7; Spreuken 2:1-5.

"Op verschillende manieren probeert God Zichzelf aan ons bekend te maken en ons met Hem in contact te brengen. Zonder ophouden spreekt de natuur tot onze zintuigen. Het hart, dat open staat, komt onder de indruk van de liefde en heerlijkheid van God, die in de werken, die Hij doet, openbaar worden. Het oor, dat aandachtig luistert, kan via de dingen van de natuur de boodschap van God horen en begrijpen. De groene velden, de statige bomen, de knoppen en de bloemen, een voorbijglijdende wolk, de regen, het kabbelende beekje en het schitterende heelal spreken tot ons hart en nodigen ons uit om bekend te worden met Hem, die dat alles schiep." –*Schreden naar Christus, blz. 101.*

- B. Wat gebruikte Jezus om de waarheid in de gedachten van Zijn toehoorders te prenten? Mattheüs 13:3, 34.

"Onze Zaligmaker gebruikte bij Zijn prachtige lessen de dingen uit de natuur. De bomen, de vogels, de bloemen in de dalen, de heuvels, de meren en het prachtige firmament, maar ook de gebeurtenissen en de omstandigheden van het dagelijkse leven, werden met de waarheidsvolle woorden verbonden, met de bedoeling dat Zijn lessen daarvoor vaak in de geest zouden kunnen worden teruggeroepen, zelfs te midden onder de drukke inspanningen van het werkzame leven van de mens. God wilde, dat Zijn kinderen Zijn werken op prijs zouden stellen en zich zouden verheugen in de eenvoudige, rustige schoonheid, waarmee Hij onze aardse woonplaats heeft verfraaid." –*Schreden naar Christus, blz. 101-102.*

- A. Welke les kunnen we leren van de natuur, bijvoorbeeld van de bloemen, vogels en sterren? Romeinen 1:20; Handelingen 14:17.

“Het bestuderen van de wetenschap is slechts een verklaring van Gods handschrift in de stoffelijke wereld. Wetenschap levert door haar onderzoekingen alleen maar nieuwe bewijzen van Gods wijsheid en almacht. Als ze op de juiste wijze worden verstaan, maken het boek der natuur en het geschreven Woord ons bekend met God door ons iets te leren van de verstandige en weldadige wetten, waardoor Hij werkt.” —*Patriarchen en Profeten*, blz. 548-549.

“Als we willen luisteren, horen wij, hoe Gods scheppingswerk ons kostbare lessen van gehoorzaamheid en vertrouwen leert. Van de sterren, die in hun onnavolgbare gang door de ruimte eeuw na eeuw langs de hun aangewezen baan gaan, tot het allerkleinste atoom, gehoorzamen de dingen in de natuur aan de wil van de Schepper. En God zorgt voor alles, en onderhoudt alles, wat Hij heeft geschapen.” —*Schreden naar Christus*, blz. 102.

- B. Wanneer we de schoonheid en rust van de ongerepte natuur beschouwen, wat moeten we dan bedenken van de beloofde nieuwe aarde? 1 Korinthe 2:9; Openbaring 21:1.

“Probeer het huis van de verlost in uw verbeelding te zien, en bedenk dan, dat het veel heerlijker zal zijn dan uw stoutste verwachtingen. In de gaven van God in de natuur; hoe afwisselend deze ook zijn, zien we slechts een zwakke afstraling van Zijn heerlijkheid.” —*Schreden naar Christus*, blz. 103.

“Gods gemeente heeft visioenen gekregen van Gods eeuwig doel. Hij heeft Zijn volk over de beproevingen van het heden heen gewezen op de overwinningen in de toekomst, als de verlost aan het eind van de strijd het beloofde land in bezit mogen nemen. Deze visioenen van toekomstige heerlijkheid, beelden geschilderd door Gods hand, moeten veel voor Zijn gemeente betekenen in deze tijd.” —*Profeten en Koningen*, blz. 444.

“In de Bijbel wordt de erfenis van de verlost ‘een vaderland’ genoemd. (Hebreeën 11:14-16). Daar leidt de hemelse Herder Zijn kudde naar de rivier met ‘het water des levens’. De ‘boom des levens’ geeft elke maand zijn vrucht, en de bladeren van de boom zijn ‘tot genezing der volkeren’. De rivieren stromen altijd en hun water is helder als kristal. Op hun oevers staan bomen, die zorgen voor schaduw op het pad van de verlost. De uitgestrekte vlakten gaan over in prachtige heuvels, en de bergen van God verheffen hun hoge toppen. Op deze weidse vlakten en op de oevers van deze stromen van levend water zullen Gods kinderen, die zo lang als pelgrims hebben rondgezworven, eeuwig wonen.” —*De Grote Strijd*, blz. 621.

- A. Welke kostbare lessen kunnen we leren van de profeten om ons te bemoedigen in tijden van ontmoediging en verleiding? Jakobus 5:17; Romeinen 8:28; 1 Johannes 5:14.

“Als we ons hart openstellen, kunnen wij in de situaties en omstandigheden en in de veranderingen, die in het dagelijks leven rondom ons plaatshebben, kostbare lessen ontdekken... In Zijn Woord vinden wij de geschiedenis van de patriarchen en profeten en van overige heilige mannen uit de oudheid. Zij waren mensen ‘net als wij’ (Jakobus 5:17). Wij zien, hoe zij, net als wij, te vechten hadden tegen ontmoediging, hoe zij vielen voor de verleiding, zoals dat bij ons het geval is, maar hoe ze toch weer moed vatten en door de genade van God de overwinning behaalden. Wanneer we dat zien, ontvangen wij nieuwe moed om te blijven streven naar de gerechtigheid.” —*Schreden naar Christus, blz. 103-104.*

- B. Als God in de natuurlijke dingen voorziet, hoeveel meer in die van Zijn kinderen? Psalm 107:43; 145:15-16.

“Zowel de natuur als de Bijbel vertellen van de liefde van God. Onze hemelse Vader is de bron van het leven, van alle wijsheid en alle vreugde. Kijk naar de pracht van de natuur. En bedenk eens hoe niet alleen de mens, maar hoe elk levend wezen daarin past en daarin gelukkig kan zijn. De zonneschijn en de regen, die de aarde vrolijk maken en verfrissen, de heuvels, de zeeën en de vlakten, alles vertelt ons van de liefde van de Schepper.” —*Schreden naar Christus, blz. 9.*

- C. Tot wat zal de belofte van Gods zorg leiden om ons op te richten? Matthéüs 6:30-34.

“Wanneer wij de behandeling der dingen, waarmee wij te maken hebben, in onze eigen handen nemen en ons voor het welslagen daarvan afhankelijk stellen van onze eigen wijsheid, nemen wij een last op ons, die God ons niet te dragen gegeven heeft en trachten die zonder Zijn hulp te torsen. We nemen zelf de verantwoording op ons, die God toebehoort, en op deze wijze stellen wij ons in werkelijkheid in Zijn plaats. Terecht kunnen wij ons dan zorgen maken, en gevaar en verlies verwachten; immers dit zal zeker over ons komen. Maar wanneer we werkelijk geloven, dat God ons liefheeft, dat het Zijn bedoeling is, ons wel te doen, zullen wij ophouden ons zorgen te maken over de toekomst. Wij zullen God vertrouwen, zoals een kind een liefhebbende ouder vertrouwt. Dan zullen onze moeilijkheden en kwellingen verdwijnen, want onze wil is opgenomen in de wil van God.” —*Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen, blz. 89.*

- A. Waarin heeft Christus de duidelijkste openbaringen van Gods plan geplaatst voor de verlossing van de mens? Johannes 5:39; Jesaja 34:16.

“God spreekt tot ons in Zijn Woord. Daarin vinden wij in duidelijke bewoordingen de openbaring van Zijn karakter. We ontdekken, hoe Hij de mens behandelt en wat het grote verlossingsplan inhoudt.” —*Schreden naar Christus, blz. 104.*

- B. Wat moet dagelijks gedaan worden door allen, die in de sterkte en kracht van God willen groeien? Johannes 6:53, 63; Kolossensen 3:1-2.

“De engelen zouden graag inzicht willen hebben in het vraagstuk van de verlossing. Dit zal het onderwerp van studie en het lied van de verlost en zijn tot in de oneindige eeuwigheid. Is het dan ook nu niet de moeite van overpeinzing en studie waard? De oneindige genade en liefde van Christus en het offer, dat ter wille van ons werd gebracht, moeten onze gedachten zeer ernstig bezighouden. We behoren aandacht te besteden aan het karakter van onze dierbare Verlosser en Middelaar. We moeten mediteren over de zending van Hem, Die kwam om Zijn volk van hun zonden te verlossen.” —*Schreden naar Christus, blz. 105-106.*

- C. Hoe moeten we Gods woord in ons hart opnemen? Matthéüs 4:4; 2 Timótheüs 2:15.

“Niemand, die zijn onderwijzingen weet te waarderen, kan één enkele passage uit de Bijbel lezen zonder daaruit een of andere nuttige gedachte te trekken. Maar het beste onderricht van de Bijbel wordt niet verkregen door zonder enige samenhang met het Boek zo nu en dan eens te bestuderen. Het verheven systeem der waarheid wordt niet zo geschilderd, dat de haastige oppervlakkige lezer dat zal ontdekken. Vele schatten liggen grotendeels ver beneden de oppervlakte en kunnen alleen verkregen worden door ijverig onderzoek en aanhoudende inspanning. De waarheden, die het geheel vormen, moeten gezocht en verzameld worden, 'hier wat, daar wat'. (Jesaja 28:10). Wanneer ze aldus worden onderzocht en tot een geheel samengevoegd worden, zal men ervaren, dat ze aan elkaar aangepast zijn. Elk evangelie is een aanvulling van de andere, elke profetie een verklaring van een andere profetie, elke waarheid een ontwikkeling van een andere waarheid. De schaduwbeelden van het Joodse stelsel worden duidelijk gemaakt door het Evangelie. Elk beginsel in het Woord van God heeft zijn plaats, elk feit zijn betekenis. En het gehele gebouw in zijn ontwerp en uitvoering, draagt het kenmerk van Zijn karakter. Alleen het verstand van de eeuwige God kan zo'n geheel bedenken en bouwen.” —*Karaktervorming, blz. 123-124.*

A. Wat bracht Jeremia troost en hulp in zijn woelige tijd? Jeremia 15:16.

“Er is niets, dat er meer op berekend is om het verstand te versterken, dan de studie van de Schrift. Geen ander boek is zo zeer in staat om de gedachten op een hoger peil te brengen, en de talenten die men heeft te versterken, als de veredelende Bijbelse waarheden. Als Gods Woord bestudeerd zou worden op de manier, waarop dat behoort, zou men een geestelijke ontwikkeling en veredeling van het karakter en een standvastigheid ten toon spreiden, als in deze tijd nog zelden gezien wordt.” –*Schreden naar Christus*, blz. 108.

“Hij, die de Schriften nauwkeurig, biddend aandacht geeft, zal een helder begrip en een zuiver beoordelingsvermogen krijgen, alsof hij door het zich wenden tot God een hogere graad van intelligentie had bereikt.” –*Geest, Karakter en Persoonlijkheid*, blz. 96-97.

B. Hoe moeten de Schriften bestudeerd worden en wat moet vooraf gaan aan zo'n Bijbelstudie? Psalm 119:9, 11, 16.

“De waarheid van God ligt, net als goud, niet altijd direct aan de oppervlakte; deze is alleen te verkrijgen door ernstig nadenken en studeren.” –*Gospel Workers*, blz. 76.

“Zoals de mijnwerker de kostbare aders onder de oppervlakte van de aarde ontdekt, zo zal hij, die met volharding in Gods Woord zoekt naar de verborgen schatten, waarheden van grote waarde vinden, die onttrokken blijven aan het oog van de oppervlakkige zoeker. De woorden van inspiratie, die in het hart worden overwogen, zullen zijn als stromen, die voortvloeien uit de bron van het leven. De Bijbel mag nooit bestudeerd worden zonder gebed. Voordat wij de bladzijden van de Bijbel openen, moeten we vragen om de verlichting van de Heilige Geest. En deze zal ons worden gegeven... De engelen uit de wereld van het licht zullen hen bijstaan, die met een nederig hart om goddelijke leiding vragen.” –*Schreden naar Christus*, blz. 109, 110.

TERUGBLIK

vr 4 sep

1. Welke onderwijsmethode werd gebruikt door onze Verlosser om de mensen te bereiken?
2. Welke voorziening heeft God getroffen om Zichzelf aan allen te openbaren, ook aan hen die geen toegang hebben tot Zijn Woord?
3. Wat kunnen we leren door de voorzienigheid van God?
4. Beschrijf de houding, die we moeten hebben ten opzichte van de Bijbel als de openbaring van God.
5. Welke ervaring van Jeremia met betrekking tot de Schriften moet herhaald worden?

Het Voorrecht om te Bidden

Tekst om te onthouden: “Maar gij, wanneer gij bidt, gaat in uw binnenkamer, en uw deur gesloten hebbende, bidt uw Vader, die in het verborgen is; en uw Vader, die in het verborgen ziet, zal het u in het openbaar vergelden” (Matthéüs 6:6).

Aanvullende studie: *Schreden naar Christus*, hoofdstuk 11, blz. 111-126.

“In ons gebed openen we ons hart voor God, zoals we dat zouden doen voor een vriend. Dat wil niet zeggen, dat bidden nodig is om aan God bekend te maken wat wij zijn, maar dat we daardoor in staat worden gesteld om Hem te ontvangen. Het gebed doet God niet afdalen naar ons toe, maar voert ons omhoog tot Hem.” –*Schreden naar Christus*, blz. 111.

1. DE GROTE SMEKELING

zo 6 sep

A. Wat vond Jezus, als de Zoon des mensen, noodzakelijk? Lukas 5:16; Markus 6:46.

“Zie, de Zoon van God, neergebogen in gebed tot Zijn Vader! Hoewel Hij de Zoon van God is, versterkt Hij Zijn geloof door gebed en verzamelt Hij door gemeenschap met de hemel voor Zichzelf kracht om het kwaad te weerstaan en in de noden van de mensen te voorzien. Als de oudere Broeder van ons geslacht kent Hij de noden van hen die, omringd door zwakheid en levend in een wereld van zonde en verleiding, Hem toch willen dienen. Hij weet, dat de boodschappers, die Hij geschikt acht om uit te zenden, zwakke, dwalende mensen zijn; maar aan allen, die zich geheel geven aan Zijn dienst, belooft Hij goddelijke hulp. Zijn eigen voorbeeld is een verzekering dat een ernstig, volhardend verzoek aan God in geloof, geloof dat leidt tot volledige afhankelijkheid van God en onvoorwaardelijke toewijding aan Zijn werk, zal de mensen de hulp van de Heilige Geest brengen in de strijd tegen de zonde.” –*Gospel Workers*, blz. 511.

B. Hoe is Christus' praktijk van bidden een voorbeeld voor ons? Markus 1:35; Lukas 6:12.

“Jezus was Zelf vaak in gebed, toen Hij tussen de mensen vertoefde.” –*Schreden naar Christus*, blz. 112.

A. Hoe leerde Jezus Zijn discipelen te bidden? Lukas 11:1-4.

“Toen Jezus op aarde was, leerde Hij Zijn discipelen, hoe ze moesten bidden. Hij vertelde hun, dat zij hun dagelijkse noden aan God moesten voorhouden en hoe zij al hun zorg op Hem konden leggen. En de verzekering, die Hij hun gaf, dat al hun smeekbeden verhoord zouden worden, geldt ook voor ons... Hij is een broeder in onze zwakheden, ‘in alle opzichten verzocht zoals wij’, maar als de zondeloze bezat Hij een natuur, die afschuw had van het kwaad. Hij verduurde strijd en kwelling van Zijn ziel in een wereld van zonde. Zijn mens-zijn maakte gebed voor Hem tot een noodzaak en een voorrecht. Hij vond troost en vreugde in de gemeenschap met Zijn Vader. En als de Zaligmaker van de mensheid, als de Zoon van God de noodzaak voelde om te bidden, hoeveel te meer zouden dan zwakke, zondige stervelingen de noodzaak van ernstig en voortdurend gebed behoren in te zien.” –*Schreden naar Christus, blz. 111-112.*

B. Hoe beschrijft de Bijbel Christus' toewijding en waarom was dit zo belangrijk? Jesaja 50:4; Hebreëen 2:10; 5:7-9.

“Toen Hij als mens hier op aarde was, voelde Hij, hoe Hij behoefte had aan de kracht Zijns Vaders. Hij had uitverkoren plaatsen des gebeds. Hij hield er van met Zijn Vader gemeenschap te hebben in de eenzaamheid der bergen. Door dit te beoefenen ontving Zijn heilige, menselijke ziel kracht voor de dagelijkse plichten en beproevingen. Onze Heiland vereenzelvigde Zich met onze noden en zwakheden, zodat Hij een smekeling zou worden, krachtig in het gebed, bij Zijn Vader nieuwe krachten zoekende, om daar bezielde en verkwikt uit te voorschijn te komen, klaar om de plichten en beproevingen tegemoet te treden. Hij is ons Voorbeeld in alle dingen.” –*Uit de Schatkamer der Getuigenissen 1, blz. 225.*

“Ik zag, dat er niet één op de twintig jongeren is, die weet wat ervaring in godsdienst is. Ze dienen zichzelf en beweren toch dienaren van Christus te zijn; maar als de betovering die op hen rust niet wordt verbroken, zullen ze al snel beseffen, dat het lot van de overtreder ook hun deel is. Wat betreft zelfverloochening of opoffering omwille van de waarheid, hebben ze een gemakkelijker weg gevonden die boven alles uitstijgt. Wat betreft het vurig smeken met tranen en luide kreten tot God om Zijn vergevende genade en om kracht van Hem om de verleidingen van Satan te weerstaan, ze hebben het onnodig gevonden om zo vurig en ijverig te zijn; ze kunnen prima zonder Christus, de Koning der heerlijkheid, ging vaak alleen naar de bergen en woestijnen om de bede van Zijn ziel bij Zijn Vader uit te storten; maar de zondige mens, in wie geen kracht is, denkt dat hij zonder zoveel gebed kan leven.” –*Testimonies for the Church, vol 1, blz. 504-505.*

- A. Hoe openbaarde Jezus ons de houding van Zijn Vader ten opzichte van de menselijke nood? Matthéüs 6:6; 7:7-11.

“Onze hemelse Vader ziet ernaar uit om de volheid van Zijn zegen op ons uit te storten. Het is ons voorrecht om rijkelijk te kunnen drinken uit de bron van oneindige liefde. Wat is het toch vreemd, dat we zo weinig bidden! God staat klaar om het ernstige gebed van Zijn nederigste kind aan te horen, en toch is er van onze kant vaak sprake van een duidelijke aarzeling om Hem onze noden bekend te maken.” —*Schreden naar Christus, blz. 112.*

“God is te wijs om Zich te kunnen vergissen, en Hij is te goed, dat Hij enig ding zou onthouden aan hen, die in oprechtheid wandelen. Wees dan niet bang om op Hem te vertrouwen, zelfs als u geen onmiddellijk antwoord krijgt op uw gebeden. Vertrouw op Zijn zekere belofte: ‘Bidt, en u zal gegeven worden’.” —*Schreden naar Christus, blz. 115-116.*

- B. Wat verhindert onze smeekbeden, zodat zij door de Heer worden gehoord? Psalm 66:18; Spreuken 28:13.

“Het kan zijn, dat onze gedachten op Hem gericht zijn, dat we mediteren over Zijn werken, Zijn genade en Zijn zegeningen. Maar dat is geen gemeenschap met Hem, in de volle zin van het woord. Als we gemeenschap met God willen hebben, moeten we iets tot Hem te zeggen hebben over ons dagelijks leven.” —*Schreden naar Christus, blz. 111.*

“Wat moeten de engelen in de hemel er wel van denken, als arme, hulpeloze menselijke wezens, die aan allerlei verzoeken onderworpen zijn, zo weinig bidden en zo weinig geloof oefenen, terwijl Gods hart vol oneindige liefde naar hen uitgaat en bereid is hun meer te geven dan ze zouden kunnen vragen of bedenken? De engelen stellen het op prijs om zich voor God te kunnen buigen en om in Zijn nabijheid te vertoeven. Zij beschouwen de gemeenschap met Hem als hun grootste vreugde. Maar de mensenkinderen, die de hulp, die alleen God kan geven, zo zeer nodig hebben, schijnen er tevreden mee te zijn om voort te gaan zonder het licht van Zijn Geest, zonder Zijn aanwezigheid. De duisternis van de boze omhult degenen, die het gebed verwaarlozen. De vijand verleidt hen tot zonde met de verleidingen, die hij hun influistert. En dat is allemaal het gevolg van het feit, dat zij geen gebruik maken van de voorrechten, die besloten liggen in de goddelijke gave van het gebed.” —*Schreden naar Christus, blz. 112-113.*

“Als ons hart verkeerde bedoelingen heeft, of als we bewust aan een bepaalde zonde vasthouden, zal de Heer ons niet verhoren. Maar het gebed van iemand, die berouw heeft, wordt altijd aanvaard. Als wij al het verkeerde, dat we ons kunnen herinneren, in orde hebben gemaakt, mogen we erop vertrouwen, dat God onze gebeden zal beantwoorden. Onze eigen verdiensten kunnen ons niet bij God in de gunst brengen. Het zijn de verdiensten van Christus, waardoor we gered worden; het is Zijn bloed, dat ons reinigt. Toch moeten we ervoor zorgen, dat we voldoen aan de voorwaarden om aanvaard te kunnen worden.” —*Schreden naar Christus, blz. 114-115.*

- A. Wat zijn de belangrijke elementen van heersend bidden in tegenstelling tot een zwak en niet doeltreffend gebed? Hebreëën 11:6; Markus 11:24.

“Als we niet precies de dingen ontvangen, waarom we op een bepaald moment hebben gevraagd, moeten we toch blijven geloven, dat de Heer ons hoort, en dat Hij onze gebeden zal verhoren. Wij zijn vaak zo dom en kortzichtig, dat we om dingen vragen, die geen zegen voor ons zouden betekenen. Onze hemelse Vader beantwoordt vol liefde onze gebeden door ons te geven, wat voor ons bestwil is: dat wat we zouden hebben gevraagd, als wij met goddelijk verlichting de dingen zouden zien zoals ze in werkelijkheid zijn. Als het lijkt, dat onze gebeden onbeantwoord blijven, moeten we toch vasthouden aan de belofte. Want de tijd van verhoring komt, en op het moment dat we het het meest nodig hebben, geeft God Zijn zegeningen.” –*Schreden naar Christus*, blz. 115.

- B. Welke geest moeten we hebben om ervoor te zorgen, dat de Heer ons gebed verhoort? Matthéüs 6:12; Markus 11:25-26.

“Als we tot God komen en Hem om genade en zegen vragen, behoort er in ons hart een geest van liefde en vergevingsgezindheid te zijn. Hoe kunnen we bidden: ‘Vergeef ons onze schulden, gelijk wij vergeven onze schuldenaren’, als we zelf in een onvergeeflijke gezindheid blijven volharden? (Matthéüs 6:12). Als we verhoring op ons gebed verwachten, moeten we anderen op dezelfde manier vergeven en in dezelfde mate, als waarin we zelf hopen vergeving te ontvangen.” –*Schreden naar Christus*, blz. 116.

- C. Wat kunnen we leren van Elia's gebed om regen? 1 Koningen 18:41-45.

“De dienstknecht zag toe, terwijl Elia bad. Zes maal keerde hij terug van zijn wachtpost met de woorden: ‘Er is niets, geen wolk, geen spoor van regen’. Maar de profeet gaf de moed niet op. Hij bleef zijn leven nagaan om te zien, waarin hij tekort was geschoten in het eren van God; hij beleed zijn zonden en verootmoedigde zich voor God, terwijl hij uitzag naar een teken, dat God zijn gebed beantwoordde. Terwijl hij zijn hart doorzocht, scheen hij in eigen ogen en in het oog van God steeds minder te worden. Het leek hem toe, dat hijzelf niets was en God alles betekende. En toen hij zover was, dat hij zichzelf geheel ontledigde, terwijl hij zich vastklamde aan de Heiland als zijn enige kracht en gerechtigheid, kwam het antwoord.” —*Bijbelcommentaar*; blz. 139.

- A. Welke belangrijke raad geven de apostelen met betrekking tot het gebed? 1 Petrus 4:7; Filippensen 4:6.

“Het is noodzakelijk om steeds te bidden. Laat niets tussenbeide komen. Doe elke mogelijke poging om de communicatielijn tussen uzelf en Jezus open te houden. Maak gebruik van elke gelegenheid om te gaan naar plaatsen, waar gewoonlijk gebeden wordt. Die echt op zoek zijn naar contact met God, zijn aanwezig bij gebedsvergaderingen, zijn getrouw in het vervullen van hun plichten en willen graag alle mogelijke voordelen ontvangen. Zij zullen elke kans benutten om daar te zijn, waar zij de lichtstralen van de hemel kunnen ontvangen.” —*Schreden naar Christus*, blz. 118.

- B. Wat verwacht de Heer, net als elke ouder, van Zijn kinderen om te doen? Lukas 11:10, 13; Johannes 14:13-14.

“Christus gebood Zijn discipelen te bidden ‘In Mijn naam’. In Christus’ naam moeten Zijn volgelingen voor God staan. Door de waarde van het offer, dat voor hen werd gebracht, hebben zij waarde in de ogen des Heren. Om de toegerekende rechtvaardigheid van Christus worden zij kostbaar geacht. Om Christus’ wille vergeeft God degenen die Hem vrezen. Hij ziet in hen niet de verdorvenheid van de zondaar. Hij herkent in hen het beeld van Zijn Zoon, in Wie zij geloven.” —*De Wens der Eeuwen*, blz. 584.

“Er is geen tijd of plaats ongeschikt om een gebed naar God op te zenden. Niets kan ons ervan weerhouden om onze harten in een geest van ernstig gebed op te heffen. In de drukte op straat, of tijdens een zakelijke afspraak, mogen we een gebed tot God richten en om Zijn leiding vragen, zoals Nehemia deed, toen hij zijn verzoek deed aan koning Artaxerxes. Een moment met God kan overal gevonden worden.” —*Schreden naar Christus*, blz. 118-120.

TERUGBLIK

vr 11 sep

1. Welk voorbeeld van standvastigheid in het gebed is aan alle gelovigen gegeven?
2. Welke profetie toont het belang aan van iedere morgen te bidden?
3. Wat is een eerste vereiste voor succesvol bidden?
4. Waarom blijven bidden, terwijl u op een antwoord wacht?
5. Beschrijf wat het betekent om in de naam van Jezus te bidden.

Wat te Doen met Twijfel?

Tekst om te onthouden: “Maar dat hij ze begere in geloof, niet twijfelende; want die twijfelt, is als een baar der zee gelijk, die door de wind gedreven en op- en neergeworpen wordt” (Jakobus 1:6).

Aanvullende studie: *Schreden naar Christus*, hoofdstuk 12, blz. 127-138.

“God vraagt nooit van ons om iets te geloven zonder ons voldoende gegevens te verschaffen om ons geloof op te baseren.” –*Schreden naar Christus*, blz. 127.

1. WAT IS TWIJFEL?

zo 13 sep

- A. Wat moeten we bedenken, wanneer we in de verleiding komen om te weifelen tussen geloof en twijfel? Jakobus 1:5-7.

“Maar Zijn (van de Verlosser) belofte geldt alleen hen, die gewillig zijn de Here volkomen te volgen. God dwingt niemand; daarom kan Hij niet hen leiden, die te trots zijn om zich te laten onderrichten en die erop uit zijn hun eigen weg te volgen. Van de dubbelhartige mens, degene die zijn eigen wil volgt, terwijl hij voorgeeft de wil van God te doen, staat geschreven: ‘Zulk een mens moet niet menen, dat hij iets van de Here zal ontvangen’ (Jakobus 1:7).” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 348.

- B. Wat heeft de Heer gegeven om twijfel te overwinnen? Psalm 119:105; Hebreeë 11:1, 3, 6.

“Ons geloof moet gebaseerd zijn op goede argumenten, maar kan niet proefondervindelijk worden bewezen. Wie wil twijfelen, heeft daartoe de gelegenheid. Maar wie echt verlangt om de waarheid te kennen, vindt voldoende argumenten om er zijn geloof op te funderen.” –*Schreden naar Christus*, blz. 127.

“God heeft in Zijn woord genoeg bewijzen gegeven, dat de Bijbel van Hem komt. Het zet de belangrijke waarheden in verband met onze verlossing duidelijk uiteen. Met de hulp van de Heilige Geest, die beloofd is aan allen die oprecht om Hem bidden, kan iedereen deze waarheden zelf begrijpen. God heeft de mensen een stevig fundament gegeven, waarop ze hun geloof kunnen bouwen.” –*De Grote Strijd*, blz. 484.

- A. Hoe moeten we omgaan met geheimen, die God niet heeft verklaard? Deuteronomium 29:29; Job 38:4-11.

“Evenals het karakter van de goddelijke Auteur, stelt ook het Woord van God ons voor geheimen, die nooit ten volle door beperkte wezens zullen kunnen worden doorgrond. Hoe de zonde de wereld binnenkwam, de vleeswording van Christus, de wedergeboorte, de opstanding en de andere onderwerpen die we in de Bijbel tegenkomen, vormen geheimenissen, zo diep dat ze niet door het menselijke verstand verklaard of zelfs begrepen kunnen worden. Maar dat we het geheim van Zijn voorzienigheid niet kunnen doorgronden, is geen reden om aan Gods Woord te gaan twijfelen. In de wereld van de natuur worden we steeds omringd met geheimen, die we niet kunnen doorvoren.” –*Schreden naar Christus*, blz. 128-129.

“God dwingt de mensen niet hun ongeloof op te geven. Licht en duisternis, waarheid en dwaling liggen voor hen. Zij moeten zelf beslissen wat zij willen aannemen. De menselijke geest is toegerust met het vermogen om onderscheid te maken tussen goed en kwaad. Het is Gods bedoeling, dat de mensen geen beslissingen zullen nemen, gedreven door gevoel, maar vanwege het gewicht aan bewijsmateriaal zorgvuldig Schrift met Schrift te vergelijken. Indien de Joden hun vooroordeel terzijde gesteld hadden en de geschreven profetie vergeleken hadden met de feiten die het leven van Jezus kenmerkten, dan zouden zij de prachtige harmonie gezien hebben, die bestaat tussen de profetieën en de vervulling daarvan in het leven en dienstwerk van de eenvoudige Galileëer. In deze tijd worden velen misleid op dezelfde wijze als de Joden eertijds. Godsdienstleraars lezen de Bijbel in het licht van hun eigen opvattingen en overleveringen; en de mensen onderzoeken de Schriften niet zelf en oordelen niet zelf wat waarheid is; zij geven hun oordeel en hun ziel in handen van hun leiders. De prediking en leer van Zijn woord is een van de middelen, die God heeft ingesteld voor de verspreiding van het licht; maar we moeten de leer van ieder mens aan de Schrift toetsen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 396-397.

- B. Hoe wordt in de Bijbel erkend, dat er dingen zijn, die moeilijk te begrijpen zijn? 2 Petrus 3:16.

“De moeilijkheden in de Bijbel zijn door ongelovigen aangehaald als een argument tegen de Bijbel. Maar het tegendeel is het geval; zij vormen een sterk bewijs ten gunste van de goddelijke inspiratie. Als er geen enkele beschrijving van God in zou staan behalve die, welke we gemakkelijk kunnen begrijpen; als Zijn grootheid en majesteit door ons verstand kon worden bevat, zou de Bijbel de onmiskenbare bewijzen van goddelijk gezag missen. Juist de grootsheid en het ondoorgrondelijke van de onderwerpen, die aan de orde komen, moeten ons tot geloof in de Bijbel als het woord van God inspireren.” –*Schreden naar Christus*, blz. 129-130.

- A. Wat is een specifiek gevaar voor de gelovigen in deze laatste dagen? Hebreeëen 3:12; 2 Timótheüs 4:3-4.

“Wanneer God de mensen boodschappen zendt, die zó belangrijk zijn, dat ze worden verkondigd door heilige engelen, die ‘in het midden des hemels’ vliegen, verwacht Hij van iedereen met gezond verstand, dat hij ook aandacht zal schenken aan die boodschap. De vreselijke oordelen, die zijn uitgesproken over de aanbidding van het beest en zijn beeld (Openbaring 14:9-11), zouden de mensen moeten aansporen tot een grondig onderzoek van de profetieën om te weten, wat het merkteken van het beest is en hoe ze aan het ontvangen van het merkteken kunnen ontkomen. Maar de grote massa wil de waarheid niet horen en luistert liever naar fabels. De apostel Paulus heeft over de eindtijd gezegd: ‘Want er komt een tijd, dat zij (de mensen) de gezonde leer niet meer zullen verdragen’ (2 Timótheüs 4:3). Die tijd is nu aangebroken. De meeste mensen zijn niet gesteld op de waarheid van de Bijbel, omdat ze indruist tegen het zondige, wereldse hart. Satan zorgt dan wel voor de misleidingen, waar ze zó van houden.” –*De Grote Strijd*, blz. 549.

- B. Wat wordt er geprofeteerd over de houding van de twee klassen in de laatste dagen? Daniël 12:10; Openbaring 22:11.

“Toch zal God een volk op aarde hebben, dat de Bijbel, en de Bijbel alléén, zal hooghouden als de maatstaf voor alle leerstellingen en de grondslag voor alle hervormingen. De meningen van geleerden, de gevolgtrekkingen van de wetenschap, de geloofsbelijdenissen of beslissingen van kerkvergaderingen, die even talrijk en tegenstrijdig zijn als de kerken, die ze verdedigen, de stem van de meerderheid, niets van dit alles mag worden beschouwd als het bewijs vóór of tegen één of ander geloofspunt. Voordat men leerstellingen of geboden aanneemt, moet men het bewijs hebben, dat ze door een duidelijk ‘Zo spreekt de Here’ worden gestaafd.” –*De Grote Strijd*, blz. 549.

“Er zal steeds nieuw licht over het woord van God worden geopenbaard aan hem, die in levende verbinding staat met de Zon der Gerechtigheid. Laat niemand tot de conclusie komen, dat er geen waarheid meer te openbaren valt. De ijverige, biddende zoeker naar waarheid zal toch kostbare lichtstralen uit het woord van God zien schijnen. Veel juwelen liggen nog verspreid, die verzameld moeten worden om eigendom te worden van het overgebleven volk van God. Maar licht wordt niet alleen gegeven om de gemeente te versterken, maar ook om te schijnen op hen die in de duisternis zijn.” –*Counsels on Sabbath School Work*, blz. 34.

- A. Hoe kunnen we onderscheid maken tussen het belangrijke en het onbelangrijke? 2 Korinthe 13:5; Titus 3:9-11.

“God heeft meer dan genoeg bewijzen gegeven om te geloven. Toch zal Hij nooit alle verontschuldigen om niet te geloven wegnemen. Wie uitvluchten zoekt om zijn ongeloof te motiveren, zal die echt wel vinden. Wie Gods Woord niet wil aannemen en pas bereid is te gehoorzamen, wanneer elk bezwaar is weggenomen en er geen twijfel meer mogelijk is, zal nooit tot de waarheid komen.” —*De Grote Strijd*, blz. 484-485.

- B. Welke zegeningen zullen de nederigen ten deel vallen? Jakobus 4:6, 10; 1 Petrus 5:6-7.

“In elke behoefte werd voorzien, en mijn geestelijke honger werd gestild. De Bijbel is nu voor mij de openbaring van Jezus Christus. Wilt u weten, waarom ik in Jezus geloof? Omdat Hij mijn goddelijke Zaligmaker is. Waarom ik in de Bijbel geloof? Omdat ik ontdekt heb, dat het de stem van God is, die tot mijn hart spreekt. Wij kunnen uit eigen ervaring getuigen, dat de Bijbel waar is, en dat Christus de Zoon van God is. We weten dat we geen listig verzonnen fabels zijn gevolgd.” —*Schreden naar Christus*, blz. 136.

- C. Hoe beschrijft de apostel Paulus de ervaring van de gelovige nu en in de toekomst? 1 Korinthe 13:12.

“In dit leven kunnen we het prachtige onderwerp van de verlossing maar gedeeltelijk begrijpen. We kunnen met ons eindig verstand heel diep nadenken over de schande en de heerlijkheid, het leven en de dood, de rechtvaardigheid en de barmhartigheid, die in het kruis samenkomen, maar zelfs met de grootste geestelijke inspanning kunnen we de volle betekenis niet vatten. Wij hebben maar een vaag idee van de lengte en breedte, de diepte en hoogte van de verlossende liefde. Zelfs wanneer de verlost zien zoals ze gezien worden en kennen zoals ze gekend zijn, zullen ze het verlossingsplan toch niet volledig begrijpen, want de hele eeuwigheid door zullen er steeds nieuwe waarheden worden geopenbaard aan de onderzoekende geest.” —*De Grote Strijd*, blz. 599-600.

“Door het geloof kunnen we blikken tot in het hiernamaals. Wij kunnen ons aan Gods beloften vastgrijpen, dat we in kennis zullen toenemen, wanneer we onze menselijke mogelijkheden met het goddelijke worden verenigd, en wanneer al onze innerlijke kracht in directe verbinding komt te staan met de Bron van het licht, en dat het verstand zich zal ontwikkelen. Wij kunnen ons verheugen over het feit, dat in Gods voorzienigheid dan alle dingen, die we niet begrepen, duidelijk zullen worden. Dingen, die nu moeilijk zijn om te begrijpen, zullen dan hun verklaring krijgen. En waar ons beperkte verstand slechts verwarring en doorkruiste bedoelingen opmerkt, zullen we dan de meest volmaakte en schoonste harmonie ontwaren. (Zie 1 Korinthe 13:12).” —*Schreden naar Christus*, blz. 137.

- A. Op welke opmerkelijke wijze heeft de Heer Zijn woord in deze tijd ontvouwd, nu het einde nadert? Openbaring 10:2, 6-7.

“Het boek, dat verzegeld was, was niet het boek Openbaring, maar dat gedeelte van de profetie van Daniël, dat betrekking had op de laatste dagen... (Daniël 12:4) Toen het boek werd geopend, werd de proclamatie gedaan: ‘Er zal geen tijd meer zijn.’ (Zie Openbaring 10:6). Het boek Daniël is nu ontzegd, en de openbaring, die Christus aan Johannes heeft gedaan, zal tot alle inwoners van de aarde komen. Door de toename van kennis moet een volk worden voorbereid om stand te houden in de laatste dagen.” —*Selected Messages, bk. 2, blz. 105.*

“Velen hebben de gedachte gekoesterd, dat de Openbaring een verzegeld boek is en willen geen tijd besteden aan de studie van de verborgenheden daarin. Zij zeggen, dat ze moeten zien naar de heerlijkheid van de verlossing en achten de verborgenheden aan Johannes op het eiland Patmos geopenbaard, minder de moeite van het overdenken waard. Maar God beschouwt dit boek niet op deze wijze... De Openbaring maakt aan de wereld bekend, wat er geweest is, wat er is en wat er komen zal; het is bedoeld als onderricht voor ons, op wie de einden der eeuwen gekomen zijn. Dit boek moet met eerbiedig ontzag worden bestudeerd... De Here Zelf openbaarde aan Zijn dienstknecht Johannes de verborgenheden van de Openbaring en het is Zijn bedoeling, dat deze open zullen zijn tot studie van een ieder. In dit boek worden tonelen geschilderd, die nu tot het verleden behoren, terwijl sommige van eeuwigheidsbelang zijn, die nu om ons heen plaatsvinden; andere profetieën zullen pas in het einde van de tijd volledig in vervulling gaan, als de laatste grote strijd tussen de machten van het kwaad en de Vorst des hemels zal plaatsvinden.” —*Bijbelcommentaar; blz. 633.*

- B. Wat moeten gelovigen doen bij het bestuderen van de Schrift? 2 Timótheüs 2:15; Johannes 7:17.

TERUGBLIK

vr 18 sep

1. Welke houding moeten we hebben om te begrijpen, wat waarheid is?
2. Leg uit, waarom niet alle delen van de Schrift volledig begrepen kunnen worden.
3. Waarom willen velen de waarheid van de Bijbel niet aannemen?
4. Wat zullen zij, die werkelijk willen twijfelen, altijd vinden?
5. Waarom is de bereidheid tot gehoorzaamheid noodzakelijk voor het begrijpen van de waarheid?

Blij zijn in de Heer

Tekst om te onthouden: “Maar gelijk gij gemeenschap hebt aan het lijden van Christus, alzo verblijdt u, opdat gij ook in de openbaring van Zijn heerlijkheid u moogt verblijden en verheugen” (1 Petrus 4:13).

Aanvullende studie: *Schreden naar Christus, hoofdstuk 13, blz. 139-156.*

“De Heer zou graag willen, dat al Zijn zonen en dochters blij, vreedzaam en gehoorzaam zijn.” –*Schreden naar Christus, blz. 153.*

1. LICHTDRAGERS

zo 20 sep

- A. Welke verantwoordelijkheid zei Jezus, dat Zijn discipelen in deze wereld hebben? Matthéüs 5:13-16.

“Christenen moeten lichtdragers zijn op de weg naar de hemel. Zij moeten het licht, dat van Christus komt en dat op hen schijnt, reflecteren naar de wereld. Hun leven en hun karakter moeten zo zijn, dat anderen door hen een juist begrip van Christus krijgen en van Zijn dienst.” –*Schreden naar Christus, blz. 140.*

- B. Wat moeten gelovigen zijn voor alle mensen? Johannes 17:18, 23; 2 Korinthe 5:20.

“In elk van Zijn kinderen stuurt Jezus een brief aan de wereld. Als u een volgeling van Christus bent, stuurt Jezus in u een brief aan uw gezin, aan uw dorp en aan de straat, waar u woont. De Jezus, die in u woont, wil graag tot de harten spreken van hen, die nog niet met Hem in aanraking gekomen zijn. Misschien lezen deze mensen de Bijbel niet en horen ze de stem niet, die via de bladzijden van de Bijbel tot hen spreekt. Zij zien de liefde van God niet in de werken die Hij doet. Maar als u een echte vertegenwoordiger van Jezus bent, kan het gebeuren, dat zij door u ertoe gebracht worden om iets van Zijn goedheid te gaan begrijpen en zullen zij gewonnen worden tot liefde en dienst aan Hem.” –*Schreden naar Christus, blz. 139-140.*

- C. Hoe is het alleen mogelijk om deze missie te vervullen? 2 Korinthe 3:2-5.

A. Wat is de hoogste uiting van Gods liefde voor Zijn kinderen? Johannes 3:16; Romeinen 5:6-10.

“Als het lijkt, alsof wij twijfelen aan Gods liefde en alsof we Zijn beloften wantrouwen, doen wij God oneer aan en bedroeven wij Zijn Heilige Geest. Hoe zou een moeder zich voelen als haar kinderen zich Hem ertoe gebracht heeft om Zijn eniggeboren Zoon te geven, opdat wij het leven zouden ontvangen? De apostel Paulus schrijft: ‘Hoe zal Hij, die zelfs Zijn eigen Zoon niet gespaard, maar voor ons allen overgegeven heeft, ons met Hem ook niet alle dingen schenken?’ (Romeinen 8:32). En toch, hoe velen zijn er niet, die door hun daden, of door hun woorden zeggen: ‘De Heer heeft dat niet voor mij bestemd. Misschien houdt Hij van anderen, maar van mij houdt Hij niet.’” –*Schreden naar Christus, blz. 144-145.*

B. Wat bewijst, dat God Zijn kinderen alle dingen wil geven? Romeinen 8:32.

“U, die zich onwaardig voelt, wees niet bang uw zaak aan God voor te leggen. Toen Hij Zichzelf in Christus heeft gegeven voor de zonden van de wereld, nam Hij de zaak van iedereen op Zich. ‘Hoe zal Hij, die zelfs Zijn eigen Zoon niet gespaard, maar voor ons allen overgegeven heeft, ons met Hem ook niet alle dingen schenken?’ (Romeinen 8:32). Zal Hij niet genadig Zijn Woord vervullen om ons te bemoedigen en te versterken? Christus verlangt niets zozeer als Zijn erfdeel te redden uit Satans heerschappij.” –*Lessen uit het Leven van Alledag, blz. 103.*

C. Hoe kan deze liefde in ons weerspiegeld worden? 1 Johannes 4:9-12.

“Christelijke arbeiders, die vrucht willen zien op hun arbeid, moeten Christus kennen. En om Hem te kennen, moeten ze Zijn liefde kennen. In de hemel wordt bekwaamheid afgemeten naar hun geschiktheid om lief te hebben, zoals Christus lief had en te werken zoals Hij werkte.

‘Laten wij niet liefhebben met de tong’, schrijft de apostel, ‘maar met de daad en in waarheid’. De volmaaktheid van het christelijk karakter wordt bereikt, wanneer de drijfveer om anderen te helpen en te zegenen voortdurend van binnenuit komt. Het is de atmosfeer van deze liefde rond de ziel van de gelovige, die hem een geur des levens ten leven doet zijn, en die God in staat stelt zijn werk te zegenen.” —*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 402.*

- A. Wat kenmerkte het leven van Christus in Zijn werk voor de verlossing van mensen? Jesaja 53:10, 7.

“Het leven van Hem (Christus) was er een van voortdurende zelfopoffering. Hij had geen thuis in deze wereld, behalve als de goedheid van vrienden erin voorzag voor Hem als voetreiziger. Hij kwam om voor ons het leven van de armsten te leiden en te wandelen en te werken onder de behoeftigen en de lijdenden. Niet erkend en niet geëerd wandelde Hij tussen de mensen voor wie Hij zoveel had gedaan.” —*Gospel Workers*, blz. 42-43.

“Hij (de Zoon van God) weende niet om Zichzelf, hoewel Hij heel goed wist, waarheen Hij ging. Vóór Hem lag Getsémané, de plaats van Zijn naderende doodstrijd. Ook de Schaapspoort kon Hij zien. Door deze poort waren eeuwenlang offerdieren geleid; ze zou ook voor Hem opengaan, wanneer Hij ‘als een lam ter voortdurend over haar beklagden, dat zij het niet goed met hen meent, terwijl zij zich voortdurend inspant voor hun belangen en het hun naar de zin probeert te maken? Stel, dat zij haar liefde in twijfel zouden trekken. Dat zou verschrikkelijk voor haar zijn. Hoe zouden ouders zich voelen, als zij zo door hun kinderen worden behandeld? En wat moet onze hemelse Vader van ons denken, als wij Zijn liefde wantrouwen, die slachting’ zou worden geleid (Jesaja 53:7). Niet ver daar vandaan lag Golgotha, de plaats van Zijn kruisiging. Over het pad, dat Christus spoedig zou betreden, zou de verschrikking van een grote duisternis vallen, wanneer Hij Zijn leven als een offer voor de zonde zou geven. Toch was het niet de gedachte aan deze gebeurtenissen, die Hem in dit uur van blijdschap zo somber stemde. Zijn voorgevoel van de bovenmenselijke angst kon Zijn edelmoedigheid niet overschaduwen. Hij weende om de duizenden verdoemden van Jeruzalem, om de blindheid en onboetvaardigheid van de mensen, die Hij was komen zegenen en redden.” —*De Grote Strijd*, blz. 17.

- B. Wat gaf Jezus, in Zijn lijden en beproeving, de moed om Zijn werk te voltooien? Jesaja 53:11; Hebreëën 12:2.

“De afloop van de strijd tussen de Verlosser en de machten van de duisternis maakt de verlostten blij en zal tot in alle eeuwigheid bijdragen tot Gods heerlijkheid. De waarde van één ziel is zó groot, dat de Vader akkoord gaat met de prijs en Christus Zelf is ook tevreden, wanneer Hij de resultaten van Zijn groot offer ziet.” —*De Grote Strijd*, blz. 601.

“Vaak wordt gezegd, dat er wel geschreven staat, dat Jezus weende, maar dat ons niet bekend is, dat Hij ook glimlachte. Inderdaad was onze Zaligmaker een Man van Smarten en iemand die met droefheid bekend was, want Zijn hart stond open voor alle ellende van de mensen. Maar hoewel Zijn leven gekenmerkt werd door zelfverloochening en overschaduwd werd door pijn en zorg, raakte Hij daardoor niet terneergeslagen. Zijn gezicht had geen uitdrukking van smart en ontevredenheid, maar van rust en vrede. Zijn hart was een bron van leven, en waar Hij ging, nam Hij rust en vrede, vreugde en blijdschap met Zich mee.” —*Schreden naar Christus*, blz. 148.

- A. Wanneer de gelovige verleiding het hoofd moet bieden, wat is de voorziening, zodat hij deze geestelijke strijd kan overwinnen? Efeze 6:11-18.

“Iedereen heeft moeilijkheden, verdriet, dat moeilijk te verwerken is, of verleidingen, waaraan het moeilijk is om weerstand te bieden. Vertel uw zorgen niet aan andere sterfelingen, maar breng alles in gebed tot God. Maak er een regel van om nooit een woord van twijfel of ontmoediging te uiten. U kunt veel doen om het leven van anderen op te vrolijken en om hen in hun pogingen te steunen, door hoopvolle woorden en heilige vreugde.” —*Schreden naar Christus, blz. 146.*

- B. Waarom aarzelen velen tussen geloof en twijfel, wanneer ze verleid en beproefd worden? Wat moeten zij doen? Matthéüs 14:28-31 ; Jakobus 1:2.

“Menig goedwillend mens staat op het punt, wanneer hij zwaar beproefd wordt, het onderspit te delven in zijn strijd tegen het eigen-ik en tegen de machten van het kwaad. Ontmoedig iemand, die in zo’n zware strijd verweekeld is, niet. Monter hem op met bemoedigende, hoopvolle woorden, die hem kunnen helpen om staande te blijven. Zo kunt u het licht van Christus laten schijnen.

‘Want niemand onzer leeft voor zichzelf...’ (Romeinen 14:7). Zonder dat wij ons daarvan bewust zijn, kunnen anderen door onze invloed worden bemoedigd en versterkt, maar anderzijds ook worden ontmoedigd en van Christus en de waarheid worden afgeleid. Er zijn veel mensen, die een verkeerd idee hebben van het leven en van het karakter van Christus. Zij denken, dat Hij in geen enkel opzicht warmte en vrolijkheid afstraalde, maar dat Hij ernstig en streng en droefgeestig was. In heel veel gevallen wordt iemands totale geestelijke ervaring door dit soort naargeestige gedachten gekleurd.” —*Schreden naar Christus, blz. 146-148.*

- C. Hoe blijft het pad van de rechtvaardige helder, zelfs te midden van beproevingen? Spreuken 4:18; Filippensen 4:4.

“De weg is dan wel ruw en steil, rechts en links kunnen valstrikken zijn, en wij kunnen te kampen hebben met moeiten op onze reis; wanneer wij vermoeid zijn en naar rust verlangen, kan het zijn, dat wij verder moeten zwoegen, wanneer wij zwak zijn, kan het gebeuren, dat wij moeten strijden, wanneer wij ontmoedigd zijn, moeten wij blijven hopen; maar met Christus als onze Gids zullen wij zeker uiteindelijk de haven, waarnaar wij verlangd hebben, bereiken. Christus zelf is vóór ons de ruwe weg gegaan, en Hij heeft het pad geëffend voor onze voeten. En langs de gehele steile weg, die tot het eeuwige leven leidt, zijn bronnen van vreugde om de vermoeiden te verkwikken.” —*Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen, blz. 124.*

- A. Welke belofte van Jezus moet ons reden geven tot vreugde en lofprijzing aan onze hemelse Vader? Jesaja 41:10; Lukas 12:32; 1 Petrus 4:13.

“Het is niet Gods wil, dat Zijn volk onder zware zorgen gebukt gaat. De Heer brengt ons niet op een dwaalspoor. Hij zegt niet tegen ons: ‘Vreest niet, want u zult geen gevaren op uw pad tegenkomen’. Hij weet, dat er moeilijkheden en gevaren zijn, en dat maakt Hij ons heel duidelijk. Het is niet Zijn bedoeling om Zijn volk weg te halen uit deze wereld van zonde en slechtheid. Maar Hij wijst hen wel op de uitkomst, die er bij alle problemen is.” —*Schreden naar Christus, blz. 151.*

- B. Noem enkele andere wonderbare beloften van vrede en vreugde, die Jezus heeft gegeven. Johannes 14:1-3, 27; 15:11; 16:20.

“Wanneer we voor ons uitkijken, zien we onvermijdelijk nieuwe moeilijkheden van de strijd die ons te wachten staat. Maar we kunnen niet alleen kijken op de moeilijkheden, die in de toekomst liggen, maar ook naar die van het verleden, en dan kunnen we zeggen: ‘Tot hiertoe heeft ons de Here geholpen; uw sterkte moge zijn als uw levensduur’ (Deuteronomium 33:25). De moeilijkheden zullen de kracht, die wij ontvangen om ze te verduren, niet overtreffen. Laten we dan ons werk ter hand nemen, waar we het vinden, in het geloof dat, wat er ook moge komen, ons voldoende kracht zal worden gegeven voor de beproevingen, die we hebben te doorstaan. Het zal niet lang meer duren, totdat de poorten van de hemel open zullen gaan om Gods kinderen toegang te verschaffen. Dan zullen hun oren de zaligsprekingen horen van de lippen van de Koning der heerlijkheid: ‘Komt gij, gezegenden Mijns Vaders, beërft het Koninkrijk, dat u bereid is van de grondlegging der wereld af’ (Matthéüs 25:34...

‘Wat zal men geven in ruil voor mijn ziel?’, als men kijkt naar deze heerlijk erfenis? (Matthéüs 16:26)... Niets heeft groter waarde dan een mens, die verlost is en van zonde is gereinigd, en die al zijn krachten gewijd heeft aan de dienst van God. Er is vreugde in de hemel, bij God en bij heilige engelen over elke verlost, een vreugde die uitdrukking vindt in liederen van heilige overwinning.” —*Schreden naar Christus, blz. 154-156.*

TERUGBLIK

vr 25 sep

1. Hoe zullen allen, ook degenen die de Bijbel niet kennen, met de waarheid bereikt worden?
2. Hoe toont de Heer Zijn onbegrensde liefde voor mensen?
3. Wat was Jezus' bron van zekerheid, toen Hij Zijn lijden en dood tegemoet ging?
4. Welke voorziening moeten we in gedachten houden, wanneer we beproevingen het hoofd moeten bieden?
5. Wat moet de gelovige in het dagelijks leven altijd in gedachten hebben?

Eerste Sabbatgaven

Sabbat, 5 juli 2026

Uitbreiding van de gemeente in Chennai, India

Laten we ons verenigen om de voltooiing van deze kerk in een stad met 12 miljoen inwoners te steunen!
(Zie blz. 4)

Sabbat, 1 augustus 2026

Generale Conferentie Onderwijsafdeling

We zijn geroepen om te onderwijzen, te onderwijzen, te onderwijzen, en daarvoor zijn financiële middelen nodig om dit doeltreffend te doen.
(Zie blz. 25)

Sabbat, 5 september 2026

Bijbelse Zendingsopleiding School in de Filippijnen

Laten we deze school versterken, zodat ze alles kan worden, wat God ermee voor ogen heeft.
(Zie blz. 51)